

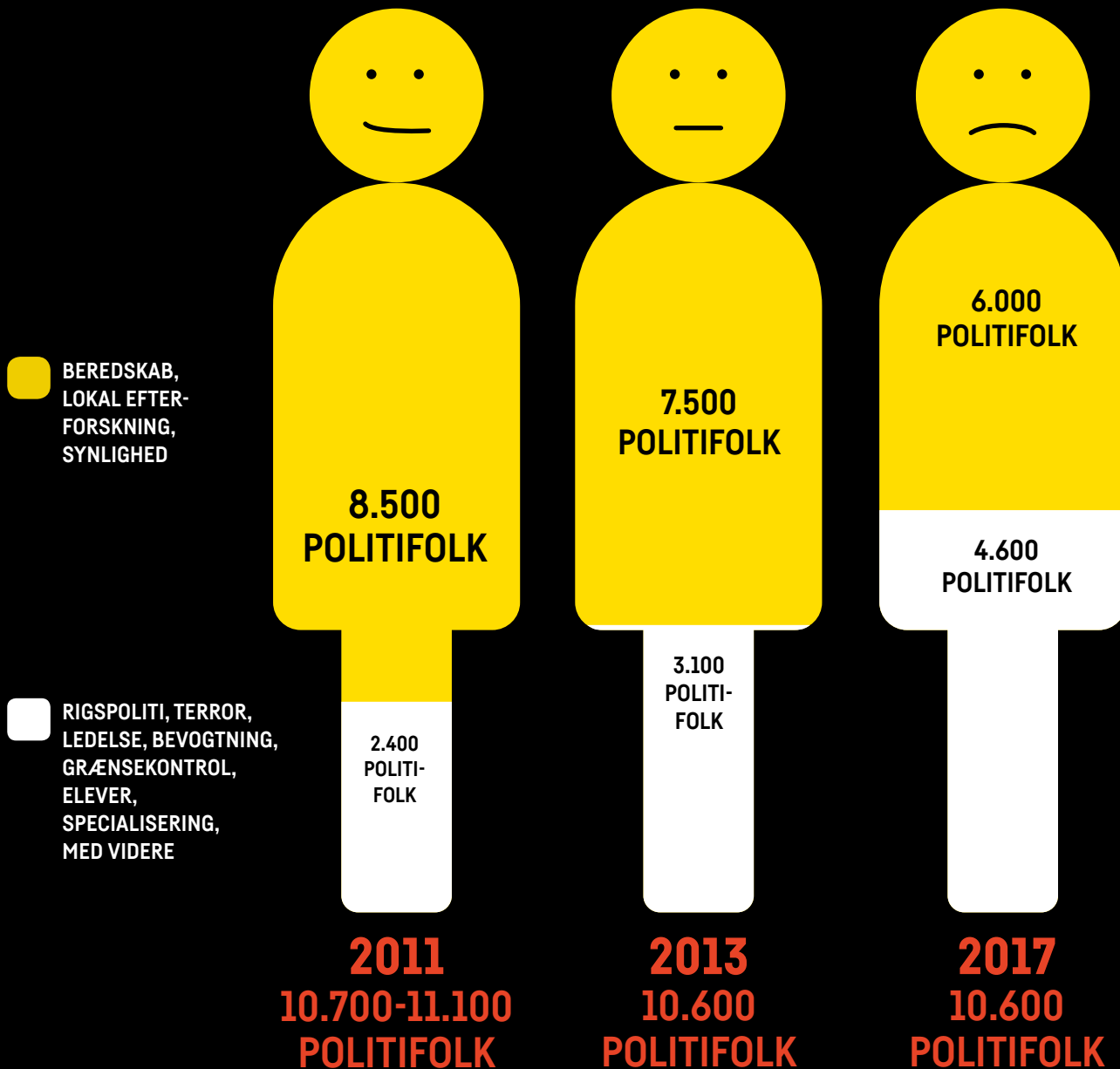
LÆS OM
KONGRESSEN PÅ
FORBUNDSSIDERNE

17
KONGRES

Politiforbundet
- stærkt fagligt fællesskab

MINDRE PATRULJE OG LOKALKENDSKAB - MERE SPECIALISERING

TID TIL STÆRKT FAGLIGT FÆLLESSKAB

FOTO: JAKOB BOSEBRUP

FÆLLESLEDER AF
FORMAND CLAUD OXFELDT OG
NÆSTFORMAND CLAUD HARTMANN

Sidste weekend i april afholder Politiforbundet kongres.

Det betyder, at tillidsfolk fra hele landet mødes i tre dage for at gøre status over de seneste fire år, og samtidig lægge sporene for de kommende fire år.

En kongres er Politiforbundets øverste myndighed. Det er også her, der vælges formand og næstformand for en fireårig periode.

Men først og fremmest er det tre dage, hvor politiets udvikling og fremtid bliver holdt ud i strakt arm og diskuteret.

Hvor vi gør status.

Overskriften er enkel. Fagligheden og arbejdsmiljøet er begge under angreb, og det ligner mere en belejring end en blitzkrig.

Hvordan bjærger vi fagligheden, fællesskabet og bevarer en af verdens bedste politistyrker?

Hvordan undgår vi nedsmeltning og udvanding af politiarbejdet i en tidsalder, hvor konsulenter sætter alt for store fingeraftryk, hvor borgerne sukker efter politi, og hvor der er privat kødannelse for at byde ind på politiets opgaver?

Det er også en større diskussion. For i det lange løb handler det om demokrati og retssikkerhed.

Om ikke i et øjeblikskrise at give køb på helt fundamentale værdier.

Den største værdi er, at vi har et veluddannet, loyalt, engageret, selvstændigt tænkende og dybt professionelt politi, som borgerne har tillid til. Det forudsætter, at politiet får lov og tid til at bruge deres faglighed.

Den værdi er i fare.

Vi blev valgt til at stå i spidsen for Politiforbundet for fire år siden.

Dengang, i 2013, var politiet allerede hårdt presset, og antallet af polititjenestemænd i frit fald.

Vi vidste, at der lå store forandringer og reformer lige om hjørnet, og at økonomisering havde taget overhånd.

Ingen kunne dog helt forudse præcist, hvor voldsomt det ville blive. Eller hvor hårdt der skulle kæmpes.

Perioden fra 2013 til 2017 har været en af de hårdeste i dansk politis historie. Den har om noget været kulminationen af, at politiet, lige

”TRÆKKET PÅ DEN ENKELTE POLITIANSATTE ER I DAG SÅ VOLDSOMT, AT STADIG FLERE TALER OM AT SØGE VÆK.”

siden reformen i 2007, har været en fri legeplads for konsulenter. Foringelserne er for alvor slået igennem i denne periode, fordi politiet ikke længere har kunnet skjule, at **hver konsulent-rapport har begrænset, indskrænket og fjernet fagligheden bid for bid**. Helt grelt har vi måttet gennem tre-fire rapporter, og omorganiseringer i nogle tilfælde, for til sidst at vende tilbage til udgangspunktet. Eksempelvis med de selv bærende beredskaber, som først blev god latin sidste år. Til trods for, at Politiforbundet i alle årene har krævet, at beredskaberne netop skal være selv bærende, hvis politiet skal hænge sammen. Men konsulenterne bestemte.

Forandringerne er væltet ind over politiet.

Politifolk er kommet stadig længere væk fra borgerne.

Trækket på den enkelte politiansatte er i dag så voldsomt, at flere og flere taler om at søge væk. Balancen mellem familieliv og arbejde er tippet helt uholdbart over.

Elastikken er så tæt på at knække som aldrig før.

Alligevel skulle der et terroranslag og en flygtningestrøm til, før politikere og arbejdsgiver vågnede op og erkendte, at politiet ikke længere kan hænge sammen med så få timer og ressourcer.

Først da bunden faldt ud i form af 1.200 årsværk til bevogtning og grænsekontrol, kunne det ikke skjules længere.

Alt det, Politiforbundet havde advaret om, fik vi pludselig ret i med tilbagevirkende kraft. Men for sent.

I dag ved alle, at politiet er udfordret, og der er politisk velvilje til at lægge en langsigtet plan for nettotilgang af polititjenestemænd.

De kommende fire år skal derfor handle om at holde politikere og arbejdsgiver fast på, at den udvikling fastholdes. At politiets faglighed og nærvær igen kommer i højsædet. At konsulenthuse spares så langt væk, at de ikke kan skade beredskab, efterforskning, tillid og faglighed yderligere. Det tager mange år.

Men årene 2015-2016 skal være parenteser i politiets historie. De skal være den berømte bund, hvor tvangsudbetaling af afspadsering, skilsmisser og sygdommeldinger skyggede for alt det gode og vigtige.

Vi kræver, at politiet igen bliver en af landets bedste arbejdspladser, fyldt med dygtige og engagerede ansatte, som politifolkene også selv kan være stolte af.

Derfor er det også afgørende med et stærkt forbund og et stærkt fagligt fællesskab, hvis vi skal nå i mål og holde fast.

Politikere glemmer hurtigt. Finansministeriet udstikker snævre rammer og krav. New Public Management ætser stadig respektløst på hele det offentlige fundament af varme hænder og velfærd. Vi vil fortsætte vores kamp, hvor vi allerede i Politiforbundet har fået sat målstyring og konsulentvælde på dagsordenen i hele landet.

Det er i den ånd og med den kamp for øje, at vi vælger at genopstille som formandskab til fire år mere, som dem der skal tale politifolkenes sag.

Det er med løftet om, at vi vil bide os fast, tage ansvar og kæmpe for alle vores medlemmer.

Vi er stolte af og taknemmelige for at repræsentere så dygtige faggrupper.

Vi har brug for hinanden. Vi har brug for fællesskab.

Vi vil gøre vores bedste.

42
Kort Nyt

44
- Paradoksalt at arbejdsmiljøet
bliver ringere, selvom vores viden
bliver større

48
Kongres 2017

50
Fik du læst

51
Den offentlige sektor skal
reformer

”I dag er dansk politi blevet rigtigt effektivt, men det sker desværre ofte på bekostning af arbejdsmiljøet. Det er faktisk ret paradoksalt. Vi bliver dygtigere og klogere på, hvad der skaber et godt arbejdsmiljø, men det er som om, at vores arbejdsmiljø bliver ringere og ringere.”

Kaj Anker Hansen,
arbejdsmiljøleder,
Nordjyllands Politi

DANSK POLITI

Udgives af Politiforbundet

Forside Gregorius DesignThinking

Redaktion

Nicolai Scharling, redaktør
Karina N. Bjørnholdt, journalist

Redaktionsmedarbejder

Birgitte Bekholm

Ansvarlig i henhold til Medieansvarsloven

Claus Oxfeldt

Layout Gregorius DesignThinking

Tryk Scanprint A/S

Bladet udkommer 6 gange årligt.

Oplag 15.000 stk.

ISSN 0905-7498

Medlem af Dansk Fagpresse

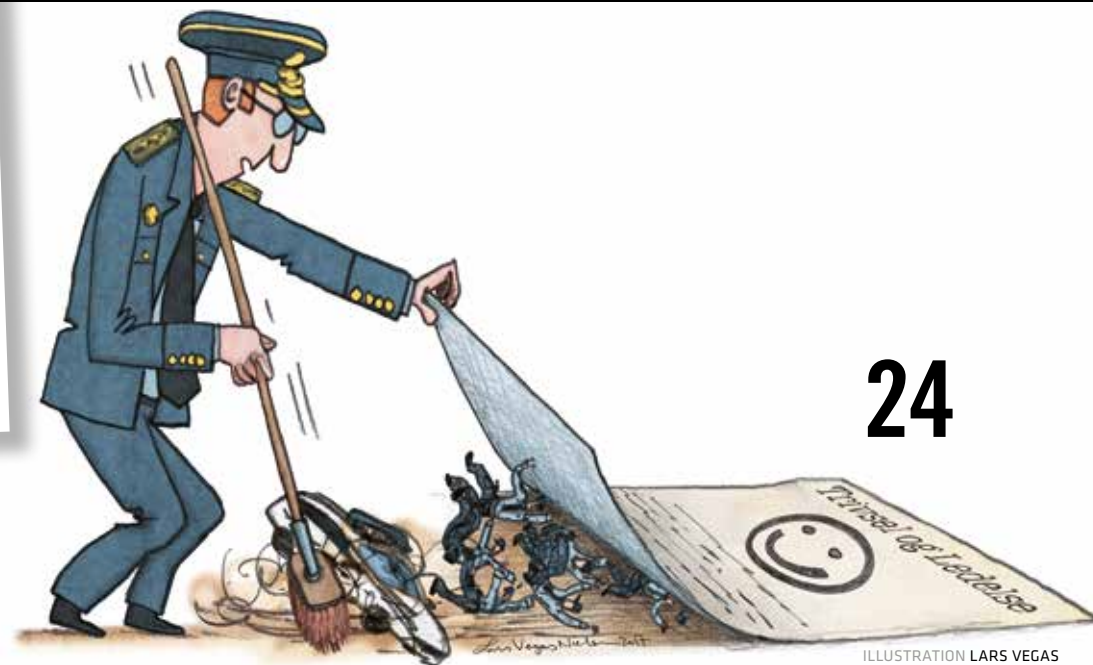
Næste materialedeadline 17. maj 2017

Redaktion og ekspedition

H.C. Andersens Boulevard 38,
1553 København V
Telefon: 33 45 59 00
E-mail: blad@politiforbundet.dk
www.politiforbundet.dk
www.dansk-politi.dk

Indlæg til DANSK POLITI

- Skriv et kort indslag til Debatten og husk portrætfoto af dig selv.
- Indlæg modtages kun pr. e-mail på adressen: blad@politiforbundet.dk
- Undgå forkortelser.
- Medsend gerne fotos – digitale billeder skal være i tiff eller jpg-format.
- Anfør venligst stilling, navn og tjenestested.
- Godkendte indlæg redigeres i det omfang, det er nødvendigt for redaktionen. Men forfatteren vil få besked derom.

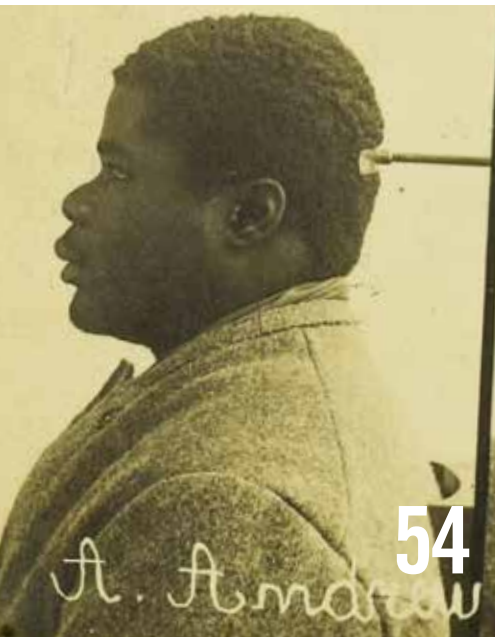

24

ILLUSTRATION LARS VEGAS

20

54

INDHOLD 02

- 6 10.600 politifolk – men kun 6.000 til klassisk politiarbejde
- 15 Redaktionens fokus: The leftovers
- 18 Folkemødet 2017: Luftbro og indkvartering på hotelplatform
- 19 Kort Nyt
- 20 Dansk politi har knækket bitcoin-koden
- 24 Trivselsundersøgelsen – de vigtigste svar findes under overfladen
- 30 – Vi tager trivslen meget alvorligt
- 32 Daglidagens fuckfinger til det tyske politi
- 34 Én enkelt sygdomsmedling kan vælte læsset
- 38 Brand i NKC-bygning kan være påsat
- 39 Fik du læst
- 40 Kort Nyt
- 54 Politihistorie: Drab på Paradisørerne
- 56 Debat

FOLKEMØDE 2017 – MED LUFTBRO:

”Politifolk vil blive indkvarteret på hoteller i det storkøbenhavnske område. På daglig basis vil de, der skal på vagt, blive fløjet fra Roskilde til Rønne, og retur, i et af Forsvarets fly, som vi har hyret til formålet”.

BJARNE SØRENSEN, LEDER
AF CENTER FOR OPERATION I
RIGSPOLITIET

10.600

POLITIFOLK

– MEN KUN **6.000** TIL
KLASSISK POLITIARBEJDE

Der mangler en forventningsafstemning i forhold til, hvad politiet kan, og hvordan politiet arbejder. Mens borgere og politikere klager over manglende synlighed og politifolk, som ikke har tid, så er politiet blevet forandret markant i de senere år. Dels fordi verden har forandret sig, og stiller nye krav. Reelt er der kun 6.000 – eller færre – af landets politifolk til rådighed til de klassiske kerneopgaver. Det er omkring 2.500 færre end i 2011, og 1.000 færre end i 2013. Det forklarer måske, hvorfor kredsene har meget svært ved at stable selv bærende beredskaber på benene.

- De godt 6.000 er den gruppe, der trækkes folk fra, hver gang nye indsatser og initiativer lanceres, forklarer foreningsformand.

Antallet af polititjenestemænd har i de seneste år ligget nogenlunde stabilt mellem 10.400 og 10.600. Spørgsmålet er så, hvor interessant det tal reelt er? Eller hvor meget det siger om politiets arbejde og muligheder?

Af Rigspolitiets seneste personaleoversigt, pr. 1. marts 2017, fremgår det, at der er 10.635 polititjenestemænd, fordelt på 10.493 årsværk.

Det vil sige, at der er 10.493 fuldtidsstillinger til polititjenestemænd.

En fuldtidsstilling er cirka 1.600 timer om året. Det betyder cirka 16,7 millioner politiarbejdstimer samlet om året.

Så vidt så godt.

Men hvad betyder det tal egentlig?

Kan en borger eller folkevalgt bruge det som målestok for, om der er nok politifolk til, at politiet kommer?

Måske. Betyder det, at der er 10.493 gange 1.600 timer, som er klar til at rykke ud, når borgerne kalder?

Nej. Langtfra.

I følge Jørgen Olsen, foreningsformand for Rigspolitiforeningen, og medlem af Politiforbundets Forhandlingsudvalg, så betyder udviklingen faktisk, at stadig færre er klar til at rykke ud.

- Tallet i sig selv siger ikke noget. For vi ved ikke, om det er politifolk, som bruges til det, der traditionelt er politiets kerneopgaver, eller om de bruges andre steder. Noget tyder på, at antallet af politifolk, som arbejder med kerneopgaver, er faldende. Det er nok også derfor, vi så ofte hører borgere undre sig over, at de ikke ser politiet, eller at politiet ikke kommer, når de har haft indbrud eller andet, siger Jørgen Olsen.

Flere ansatte, men færre politifolk

Foreningsformanden har hjulpet DANSK POLITI med at skaffe oplysninger fra forskellige personale og lønoversigter, som – måske – kan give et fingerpeg om, hvordan polititjenestemænd i dag bruges. Herunder

”Noget tyder på, at antallet af politifolk, som arbejder med kerneopgaver, er faldende. Det er nok også derfor, vi så ofte hører borgere undre sig over, at de ikke ser politiet, eller at politiet ikke kommer, når de har haft indbrud eller andet.”

Jørgen Olsen, forhandlingsudvalgsmedlem og formand for Rigspolitiforeningen

hvordan politiets samlede budgetter fordeles ud på faggrupper.

Eksempelvis er andelen af polititjenestemænd løbende faldet i forhold til det samlede personaleantal – fra 76 procent i 2011 til små 71 procent i 2017.

Det skyldes blandt andet en stigning i ansættelse af andre faggrupper, herunder specialkonsulenter, konsulenter, magistre, økonomer og jurister. De udgør stadig større faggrupper. Præcist hvor mange er dog ikke til at gennemskue, men mere om det senere.

Minus minus

Der er altså i skrivende stund 10.635 politifolk eller 10.493 fuldtidsstillinger til polititjenestemænd i rigsfælleskabet.

Hvad dækker det over i forhold til arbejdsområder og kerneopgaver?

Går man tallet efter med et viskelæder i forhold til udadvendt tjeneste og kerneopgaver i selve Danmark, kan man

fratrække 920 politielever. De indgår i det samlede tal, men ikke i løsningen af kerneopgaver. Dertil kommer cirka 250 polititjenestemænd, som arbejder i Grønland og Færøerne.

Fra tallet kan også trækkes omkring 900 politiledere, som ikke nødvendigvis er udfarende eller rykker ud, når der ringes. Dermed ikke sagt, at de ikke er varme hænder eller ikke er helt uundværlige i sammenhængen, blot at de ikke tænder sirenen, patruljerer, optager anmeldelser eller efterforsker.

Ydermere er der Rigspolitiet, herunder også PET, som tæller i omegnen af 1.500 polititjenestemænd. Dog er 350 ledere, og dermed allerede talt med i de 900.

Så i alt 1.150 ekstra som kan trækkes fra.

De kommer heller ikke, når der kaldes, eller ved tyveri, overfald med videre. ►

PR. 1. MARTS 2017:

I alt 10.635 politifolk.

Heraf:

Cirka 900 politiledere.

Cirka 1.150 uchangerede i Rigspolitiet/PET.

920 politielever.

Cirka 250 i Grønland og på Færøerne.

Cirka 1.200 årsværk afsat til bevogtning og grænsekontrol.

= 6.215 til rådighed til beredskab/efterforskning og øvrig specialisering og lokal opgaveløsning.

2011:

10.700 – 11.100 politifolk.

Cirka 900 politiledere (politikommissær til chefpolitiinspektør).

Cirka 400 politielever.

Cirka 250 i Grønland og på Færøerne.

Cirka 1.000 i Rigspolitiet.

= 8.150 – 8.550 til rådighed til beredskab/efterforskning og øvrig specialisering og lokal opgaveløsning.

Det efterlader et rundt tal på godt 7.000 polititjenestemænd, som borgerne og politiet reelt kan trække på til kerneopgaver ude i landets kredse. De politifolk, som kan komme, og som kan efterforske, når der kaldes eller begås kriminalitet.

En del af de 7.000 kan dog have orlov, være ramt af sygdom, være tilknyttet særlige afdelinger, på videreuddannelse eller andet videre. Det er ikke medregnet. Antallet er af den grund en del lavere.

6.000 til rådighed

Det stopper dog ikke her.

Siden 2015/2016 er der fragået 1.200 årsværk til grænsekontrol og bevogtning.

Det vil sige et antal fuldtidsstillinger, som også skal trækkes fra de godt 7.000.

Dertil kommer et stigende forbrug af polititimer til arrangementer eller begivenheder. Eksempelvis Folkemødet på Bornholm.

Med et venligt, rundt slag på tasken efterlader det Danmark med små 6.000 fuldtidsstillinger til at lave klassisk politiarbejde 24-7-365 i hele landet. Herunder indgå i treholdsskift og varetage efterforskning, transport med mere.

Det er den pulje, der skæres yderligere i, hver gang politikere lancerer særlige indsatser eller særlige måltal omkring færdsel eller andet.

Og lokale specialister er ikke trukket fra. Altså politifolk ude i kredsene, som beskæftiger sig specifikt med områder som cybercrime, økonomisk kriminalitet eller andre specialområder. Antallet kan sagtens være pænt under 5.000, hvis der virkelig regnes efter.

Det er måske ikke så mærkeligt, at politikredsenes p.t. har mere end svært ved at løse opgaven med at etablere selv bærende beredskaber. Der er ikke mange politifolk at tage af.

- Jeg plejer lidt kynisk at sige, at hver gang en politiker åbner munden omkring kontroversielle emner, som efterfølgende kræver beskyttelse, så koster det 13 politifolk fra udadvendt tjeneste, og andre gode idéer kan kun honoreres med yderligere

På seks år er der altså i nabolaget af 30 procent færre politifolk, som kommer, når der kaldes ude i landets politikredse.

begrænsninger i beredskabet, siger Jørgen Olsen.

Han fortsætter:

- For ikke nok med, at de bliver færre, de får også flere og mere krævende opgaver. Og det er altså den pulje af politifolk, man normalt forbinder med tryghed og politiarbejde, fortsætter han.

Tillid uden synlighed?

Derfor er det samlede antal på 10.639 polititjenestemænd måske ikke så sigende - i forhold til tryghed og følelsen af politidækning. De siger noget om opgavemængden og kravene til politiet.

Det er derimod tallet 6.000, borgerne mærker og forholder sig til, når de har brug for hjælp. De øvrige leverer andre, mindre synlige, dele af indsatsen, som kræver specialisering, er målrettet PET, er ledelse med videre.

Det er fra de 6.000 politifolk, at det proaktive arbejde primært hentes, som ved synlighed og nærvær skaber tillid i dagligdagen, står bag indsatsen mod eksempelvis mindre narkokriminalitet, som uofficielt ikke længere prioriteres i flere kredse.

En sådan bortprioritering vil i øvrigt ikke fremgå af nogen statistikker. Højest som et fald og positive tendenser. Det skal opdages og efterforskes for at blive set.

Mærkelig forargelse

Bortprioriteringer og mindre synlighed mærkes til gengæld i forhold til tryghed og tillid hos borgerne. De færdes nemlig stadig i områder, hvor der sælges narko eller føles utryghed.

Politiarbejde, kravene til politiet og driften er bare en anden i dag, og det afspejler sig i måden at prioritere på.

- Politiet arbejder med tal - analytisk og økonomisk. Det er tal og økonomi, som dikterer indsatser, prioriteringer og også styringen. Det er ikke nødvendigvis gået op for hverken borgere eller politikere, at det er sådan, eller hvorfor de ikke ser deres politi, når de nu kan læse, at der uddannes flere. Men politiet arbejder anderledes, siger Jørgen Olsen.

Han henviser til, at borgere og politikere stadig bliver forargede og overraskede, når det kommer frem, at politiet i nogle tilfælde sætter økonomiske begrænsninger for iværksættelse af

BERLINGSKE: NYT TIMEFORBRUG

Berlingske har den 9. april gennemgået politiets timeforbrug:

"POLITIET BRUGER CA. 650.000 FÆRRE TIMER PÅ INDBRUD, RØVERI, FÆRDELSLOVSOVERTRÆDELSE OG FLERE ANDRE SLAGS STRAFFESAGER".

Berlingskes opgørelse viste, at politiet samlet havde 16.736.677 timer til rådighed i 2016.

Det er en mindre stigning i forhold til 2014, skrev avisen.

Reelt ligger det samlede timetal dog ikke højere end ved udgangen af 1990'erne eller sågar 1989 – altså før de åbne grænser, globalisering og digitalisering ændrede og udvidede kriminalitetsbilledet.

Det eneste, der er tilbage i politiet fra dengang, er til gengæld sagsbehandlingssystemet Polsas fra 1997!

Berlingske skrev også, at politiet i 2016 brugte 2,9 timer i gennemsnit pr. anmeldelse mod 4,2 timer i 2014.

UGEBREVET A4: 752 AC'ERE I POLITIET

Ugebrevet A4 skrev i starten af april:

"AKADEMIKERNE INDTAGER POLITIGÅRDEN"

"Der er i dag ansat 752 på en AC-overenskomst i politikorpset. Det er en tredobling, siden Rigspolitiet begyndte at registrere den gruppe medarbejdere i 2010. Antallet af politibetjente ligger nogenlunde stabilt omkring knap 11.000, men er dog faldet to procent i perioden fra politireformen trådte i kraft den 1. januar 2007 og frem til i dag".

NB. Ugebrevet har ikke medregnet den egentlige forskel, nemlig at 2011 var et skæringsår, hvor det faste normativ blev ophævet, og dermed faldt antallet af polititjenestemænd hurtigt fra 11.100 til omkring 10.500. De stillinger er i dag omgjort til ansættelse af andre faggrupper og drift.

”Det ikke mærkeligt, at folk bliver skuffede, eller at politikerne bliver optændt af handlekraft, når de ikke føler, politiet er til stede. Men så skal de måske forholde sig til tallet 6.000. Eller sætte en nedre normativgrænse for, hvor meget det antal må falde. For noget tyder på, at det faktisk har været i frit fald siden 2011.”

Jørgen Olsen, forhandlingsudvalgsmedlem og formand for Rigspolitiforeningen

efterforskning, at der henlægges sager, eller at handelsstandsforeninger selv må hyre massevis af vagter og bakke med tyveknægte, at der dannes borgerværn, eller at et indbrud, begået fredag aften, måske først besvares med en patrulje mandag morgen.

-Ingen af delene skaber tryghed eller tillid. Men det er en styreform og udvikling, som har fjernet den gruppe af politifolk, som skal levere den vare, og det er en udvikling af politiet, som altid handler om minimumsberedskab, så alle ekstraordinære situationer betyder, at politiet ikke kan komme til en række opgaver, hvor borgerne forventer at se dem. Det hele er indrettet efter, at politifolk ikke må ”brænde lys af”. Derfor er Danmark efter klokken 16.00 ikke særligt godt dækket ind, hvis der sker det mindste ekstraordinære. Lidt groft kan man sige, at systemet netop er indrettet sådan af folk, som aldrig har haft skifteholdstjeneste og selv har 8-16 arbejdsdage, fortæller foreningsformanden.

Behov for minimumsnormativ?

Jørgen Olsen vil ikke tage stilling til, om det er rigtigt eller forkert. Udviklingen og forbruget af polititimer er målrettet andre områder, eksempelvis

bandekriminalitet, terror, koncepter for voldsomme indsatser og med en række analytiske tilgange.

- Det ikke mærkeligt, at folk bliver skuffede, eller at politikerne bliver optændt af handlekraft, når de ikke føler, politiet er til stede. Men så skal de måske forholde sig til tallet 6.000. Eller sætte en nedre normativgrænse for, hvor meget det antal må falde. For noget tyder på, at det faktisk har været i frit fald siden 2011, siger han.

Med andre ord, der tales alt for meget om ressourcer, men ikke hvordan de udmøntes – eller prisen for politiske initiativer.

Heller ikke om at det selvfølgelig vil koste polititjenestemænd, inden for et fast budget, når driften og udviklingen også betyder, at der kommer nye faggrupper som akademikere.

Det er ikke helt tilfældigt, at antallet af polititjenestemænd er faldet med omkring 600 siden 2011. For et budget er nu engang et budget. Det var netop fra 2011, at Rigspolitiet fik lov til at omgøre politistillinger til drift og løn til andre faggrupper.

Det koster i forhold til den direkte borgerkontakt, adgang til politiet og i form af synlighed.

Set økonomisk og teknologisk

opvejes det af muligheden for at anmelde via apps og internet. Men muligheden for direkte kontakt med en polititjenestemand bliver stadig sjældnere.

1.000 færre på fire år

Men tilbage til udviklingen i forhold til kernepolitifolk i kredsene.

Ser vi eksempelvis på 2013, så var der i marts måned 10.730 polititjenestemænd fordelt på 10.567 årsværk.

Heraf var 720 elever på Politiskolen.

Cirka 1.200 var ansat i PET/Rigspolitiet, cirka 250 i Grønland og Færøerne, og omkring 900 politiledere i gruppen fra politikommissær og op til chefpolitiinspektør.

Til gengæld var der ikke meget grænsekontrol eller bevogtning i samme omfang.

Et slag på tasken og runde tal betyder, at der for blot fire år siden var henvend 1.000 politifolk flere at trække på, når der blev kaldt på politiet.

Det er faktisk en temmelig stor procentdel.

Drastisk fald siden 2011

Går man yderligere et par år tilbage, bliver det ekstra interessant.

Med udgangen af 2010 bortfaldt

”Jeg plejer lidt kynisk at sige, at hver gang en politiker åbner munden omkring kontroversielle emner, som efterfølgende kræver beskyttelse, så koster det 13 politifolk fra udadvendt tjeneste.”

Jørgen Olsen, forhandlingsudvalgsmedlem og formand for Rigspolitiforeningen

2011

76 procent af årsværk ansat i politiet udgjordes af polititjenestemænd.

2017

70,9 procent af årsværk ansat i politiet udgøres af polititjenestemænd.

det faste, politisk bestemte politinormativ. Det betød, at sidste gang politiet havde et bestemt minimumsantal for polititjenestemænd var den 1. januar 2011. Den dag lød antallet på 11.100 politifolk. Det faldt dog til under 10.700 med udgangen af første kvartal.

Renser man samme tal for politielever, ledergruppen fra politikommissær og op, Grønland og Færøerne, Rigspolitiet/PET, så lander antallet på omkring 8.500 politifolk til rådighed i den form, man med en floskel kalder varme hænder.

På seks år er der altså i nabolaget af 30 procent færre politifolk, som kommer, når der kaldes ude i landets politikredse.

Selvfølgelig med en lang række forbehold. Men overordnet set er det udviklingen. Det er runde og anslåede tal. De holder ikke hele vejen. Men der er også en klar tendens. Der er et ryk af politifolk væk fra kredsene og mod Rigspolitiet.

Beredskabsproblemer

Politifolkene mangler så i kredsene, når beredskabet skal sættes sammen. Og netop (gen)indførslen af selv bærende beredskaber har vist sig meget svær, da man sidst forsøgte at gøre op med flere års sponsordækning. Altså et beredskab, der kun hang sammen ved at indkalde folk fra andre afdelinger til at sponsere, for at sikre biler på gaden. Med det resultat, at eksempelvis efterforskninger blev udskudt eller henlagt. Samt at de folk, som kørte patrulje, ikke havde nyere erfaring med eller uddannelse i netop den arbejdsform.

Kredsene er dog i en situation, hvor det er meget svært at finde politifolk nok til selv bærende beredskaber. Altså beredskaber, som kan klare de opgaver, det kræver at have patruljedækning døgnet rundt, og håndtere henvendelser fra borgerne. De er andre steder i politiet.

Det er netop omkring beredskabet og synligheden, at det egentlige problem i forhold til borgere og politikere er opstået.

Der mangler en

Der er jævnlige historier i medierne om mindre synligt politi, eller kommuner som undrer sig over forringet politidækning og ventetid. Det er ikke så mærkeligt, hvis man kigger på udviklingen. Her er et af de nyere eksempler fra DR den 30. marts.

forventningsafstemning, når det handler om deres ønsker og forventninger i forhold til, hvad politiet af i dag kan gabe over – med de resterende 6.000 politifolk. De bliver næppe tryggere af at høre om responstider, når de eneste politifolk, de ser, drøner forbi med tændte sirener.

Måske er det også konsekvensen af ikke længere at have nogen form for fast normativ eller minimumsnormativ.

Der er markant færre timer og hænder til at rykke ud på alle tidspunkter af døgnet. Det kan ikke skjules for borgerne. Det vil selvfølgelig kunne mærkes under en eller anden form.

Men det er aldrig kommunikeret ud.

Det er også klart, at prioriteringer kommer til at fylde stadig mere.

Magistre og konsulenter

Som tidligere nævnt er den faglige sammensætning i politiet under forandring og mere spredt ud over flere faglige tilgange. Antallet af politifolk er

faldet samtidig med, at antallet af medarbejdere i politiet er vokset markant. Fra 14.196 i marts 2013 til 15.078 i marts 2017. Altså næsten 900 flere. Her taler vi hele Rigspolitiet inklusiv anklagemyndighed. En stigning som er særligt markant i forhold til personalegrupper, som de såkaldte "særligt aflønnede", hvilket betyder chefkonsulenter, specialkonsulenter, konsulenter og sektionsledere, samt gruppen af jurister, økonomer og magistre. I 2013 var der 62 særligt aflønnede, i 2017 lyder antallet på 207. Jurister og økonomer er vokset fra 579 i 2013 til 865 i 2017, og magistre fra 88 til 176.

Det skal blot opfattes som en konstatering af, at lønningerne spredes ud over flere grupper.

Forandringen finder sted både centralt i Rigspolitiet og ude i kredsene, som også opruster med nye faggrupper.

Mørketal

Ovenstående antal af faggrupper er dog hentet fra lønoversigten, og derfor

behæftet med mørketal. Fordi det ikke fremgår af samme oversigt, hvis en afdeling eller gruppe har mindre end tre ansatte. Hvilket naturligvis ikke passer. De er bare ikke nok i hver afdeling til at tælle med. Så tallet vil være en del højere.

Men selv med mørketal er der dog en sideløbende udvikling af ansættelser.

En anden opgørelse er at se på en procentvis udvikling. I 2011 udgjorde polititjenestemændene 76 procent, når det handlede om årsværk i selve politiet. I 2017 er det tilsvarende tal på 71 procent.

Dog med indledningen på artiklen i mente, så siger dette tal i selv ikke noget om antallet af politifolk, som reelt arbejder med borgerkontakt eller kerneopgaver. ■

NYT POLITI

Politiet har gennemgået store forandringer i de seneste 10 år. Lederreform, ny styringsmåde, økonomisering, centralisering, fokus på analysedelen, specialisering i task forces, og oprettelse af reaktionspatruljer. Forandringerne skal imødegå en lang række nye krav til specialisering og særlige indsatser mod eksempelvis rocker-/bandemiljøet, østkriminelle, efterforskningscentre, terror og cybercrime. Det betyder, at politiet på den ene eller anden måde har været under permanent omorganisering i de senere år, samtidig med, at de klassiske kerneopgaver og arbejdsformer er blevet nedprioriteret. Udviklingen har tydeligt kunnet mærkes i de lokale beredskaber og efterforskningsafdelinger.

THE LEFTOVERS

AF NICOLAI SCHARLING, REDAKTØR

Jeg er ikke talknuser. Tal og statistik er en viden- skab i sig selv. Alligevel har jeg i dette blad, med god hjælp fra forman- den for Rigspolitiforeningen, kastet mig over en række statistikker over personaleudviklingen i politiet.

Det har jeg ikke gjort for at afsløre noget.

Men for at prøve at se, om der er tendenser, der passer med de ting, jeg hører og ser, når jeg taler med politifolk.

Derfor er det også udregninger, som til hver en tid kan pilles fra hinanden af såvel P1's Detektor som af ledel- sens skriftkloge på tal.

Ønsket er alene at se, om der er ten- denser.

Ikke at komme med en fast bundlinje.

Ikke at fastslå, at det er sådan.

Men undersøge om der er en tendens.

Jeg har længe som journalist og redak- tør undret mig over, at når borgere og politikere taler om politiet, så er det

på mange måder et andet politi, end politiets øverste ledelse taler om. Ledelsen har et politi, som de skal effektivisere, modernisere og få mest muligt ud af ressourcemæssigt. Med voksende krav, flere opgaver, tæt kob- let sammen med samfundsudvikling, globale udfordringer og underlagt stor opmærksomhed og politisk indblan- ding.

Ledelsen skal tilmed gøre det inden for rammer af dokumentation, måling, økonomisk styring og konsulentbeje- string, som dikteres fra toppen af mini- sterierne, særligt Finansministeriet. Det vil sige, at ledelsen skal bruge tid på at implementere løsninger og tiltag, som er fremkommet i undersøgelser lavet af eksperter på effektiviserings- området, som har meget lille berøring med, hvordan arbejdet foregår i hver- dagen. Det er en bundet opgave.

På den anden side har vi borgerne og politikerne, som undrer sig over, at politiet ikke altid kan komme, når der kaldes.

”Bare det at afholde et folkemøde i juni, er blevet så absurd dyrt, at det vil kunne mærkes under en eller anden form på politidækningen i X-købing om efteråret.”

Nicolai Scharling, redaktør

Det bliver til mediehistorier med forargelsesoverskrifter og antydninger af politisvigt.

De historier er så kolossalt lette at lave og finde, fordi udviklingen i stigende grad trækker politifolk væk fra beredskabsdelen i kredsene.

Det er med politiet, ligesom så mange andre steder i den offentlige sektor:

Politikerne oversælger troen på, at der stadig kan blæses stort på den gamle måde, men med munden fuld af stadig mere mel.

Det kan der ikke.

Tænk bare på de kommende super-sygehuse. De er nærmest allerede solgt som løsningen på alt. Intet sparet. Men de har reelt færre sengepladser end de eksisterende sygehuse. Mon ikke politikere og borgere vil være overraskede og oprørte, når patienter stadig om et par år stables på gangene i influenzasæsonen.

Eller tænk på den store forkromede, møgdyre sundhedsplatform, hvor læger fremover skal møde patienterne med øjnene gemt bag en skærm og med museskader af at klikke hundredvis af gange.

Det er ikke nærvær og patientpleje, som er i højsædet.

Til trods for, at al forskning peger på,

at nærvær og omsorg er over halvdelen af helbredelsen.

Det er sådan set den bedste sundhedsaktie, staten kan sætte pengene i.

Men nej.

Således også med politiet.

Der er cirka otte milliarder kroner at gøre godt med om året til politi og anklagemyndighed.

Det er inden for den ramme, at politikerne forventer, at der skal blæses derudad med melklister sprøjtende i alle retninger.

At der på den ene side skal moderniseres og specialiseres, så

cybercrime og organiseret kriminalitet pustes tidssvarende og dokumenterbart i nakken. Og så en given justitsminister kan være "tough on crime", samtidig med at politifolk stadig triller op foran parcelhuset i patruljebiler 15 minutter efter et anmeldt indbrud.

Nå, ja: Og så skal der lige laves grænsekontrol, sætte hårdere ind over for økonomisk kriminalitet og flyttes politifolk til PET, fordi terroren har greb i vores del af verden.

Bare det at afholde et folkemøde i juni, er blevet så absurd dyrt, at det vil kunne mærkes under en eller anden form på politidækningen i X-købing om efteråret.

Tingene hænger sammen inden for en ramme af otte milliarder kroner.

Nå ja 2: Alting skal kunne dokumenteres og resultatmåles, i den gængse styreform, ned til mindste blanke krone. Det skal naturligvis betales inden for de otte milliarder, og hver stabschef ude i kredsene skal af samme grund omgive sig med en hird af andre (løntunge) faggrupper, til trods for at de allerede har samme set-up i Rigspolitiet.

Men sådan er det. Den nye selskabsleg i Folketinget hedder at trække en minister oftest muligt i samråd, og så skal han eller hun kunne stå på mål for ALT. Nok mest til ære for pressen, jagten på medietid, og det er sjældent særligt frugtbart.

Det er næppe helt let at være rigspolitichef under de vilkår.

Men tilbage til udgangspunktet: Tallene.

For den udvikling må kunne aflæses i personalestatistikker. Dels som stadig færre timer til patrulje og til at komme, når der kaldes. Dels som en stigning i andre faggrupper.

Det må også kunne aflæses i form

Årsværk		I alt	%
Rigspolitiet 2013	1.254		12,4
Kredse 2013	8.857	10.111	87,6
Rigspolitiet 2017	1.513		16,1
Kredse 2017	7.907	9.420	83,9

EN OVERSIGT FRA LØNSTATISTIKKEN viser blandt andet, hvordan Rigspolitiet siden 2013 har fået flere politifolk, mens kredsene har fået færre. Med i regnestykket er ikke de 920 elever på Politiskolen, samt vise andre som falder uden for (samlet er der små 10.500 årsværk i politiet i 2017). Tabellen viser faktisk også, at med 7.907 årsværk i kredsene, fratrukket ledere samt 1.200 årsværk til grænsekontrol og bevogtning, så befinder kredsene sig endda under de cirka 6.000, som fremgår af artiklerne her i bladet. Måske er der kun godt 5.000 politifolk til kerneopgaverne i kredsene.

Kilde: FU-medlem Jørgen Olsen.

af et stadig større pres på den pulje af politifolk, som har borgerkontakt, og som skal tage sig af beredskab og lokal efterforskning.

Det er trods alt herfra, der trækkes, hver gang andre dele skal styrkes. En løs gennemgang af personale- og løntal, som de foreligger, understreger den udvikling. Det er derfor DANSK POLITI, i en artikel i dette blad, når frem til, at 10.600 politifolk (dog kun 10.500 årsværk) reelt betyder, at der omkring 6.000 tilbage at tage af, når det handler om at komme, når borgerne kalder.

Det er et meget overordnet tal. Men det er en tendens.

De er ikke valide som andet end en tendens. De valide tal gemmer måske på endnu større udsving, men det kræver eksperter at regne dem ud. Og det kræver et gennemskueligt grundlag.

6.000 årsværk er nok højt sat.

Det interessante er, at antallet politifolk i udadvendt tjeneste lokalt var væsentligt højere for blot en håndfuld år siden.

Faldet til 6.000 politiårsværk, eller færre, forklarer måske også, hvorfor særligt beredskaberne er hårdt ramte ude i kredsene.

Eller at en temperaturmåling fra DANSK POLITI nr. 1/2017 viser, at 60 procent fra beredskabet overvejer at søge ud af politiet.

I den ellers store og positive trivselsundersøgelse blandt 82 procent af alle ansatte, finder man faktisk samme tendenser og bekymringer, hvis man dykker ned i lokale tal.

Beredskabet har det ikke godt. Privatliv og arbejdsliv hænger ikke sammen, og meningen med arbejdet scorer dårligere.

Beredskabet og den lokale efterforskning er på mange måder rygsøjlen i politiarbejdet. Det er her, nervetrådene løber gennem og ud til resten af korpset.

Men det er en sammenpresset og tidsmæssig skævvredet rygsøjle. Med tegn på diskusprolaps.

Politikerne burde forholde sig til den udvikling.

Borgerne burde vel kende den.

Den går i øvrigt igen i alle vore nabolande. Det er et internationalt fænomen. Stadig flere lokale og tryghedsskabende nervebaner blokeres, fordi det er ledelsens eneste måde at indfri de politiske og ministerielle

krav. I Norge er man p.t. ved at implementere en større reform af politiet, som politikerne kalder en "nærhedsreform". Den skydes i gang ved at lukke massivt mange lokalstationer! Alt skal naturligvis dokumenteres.

Det er ikke så underligt, at der prioriteres anderledes, og at der skal meget lidt til at vælte læsset om natten i en kreds.

De eksperter udefra, der har været med til at indrette politiets ressourcerforbrug, ønsker for alt i verden, at der ikke brændes lys af på stationerne. Derfor er minimumsbemanding altid udgangspunktet.

Det er konsekvensen af modernisering, styreform, økonomisering, digitalisering, globalisering med mere.

Det er måske også grunden til, at ressourcer til politiet sjældent udmøntes i mere synlighed, mere nærvær og tillid. Der er mange hylder højere oppe at bruge penge på først.

Der er en styringsform, som er indlejret i hele organisationen, ja i hele den offentlige sektor. ■

FOLKEMØDE 2017:

LUFTBRO OG INDKVARTERING PÅ HOTELPLATFORM

Det bliver ikke cruise-skibet Cinderella, der i år lægger til kaj i Rønne for at huse de mange politifolk, som skal passe på folkemøde-gæsterne på Bornholm. Vinderen af Rigspolitiets udbud blev en flydende hotelplatform.

Politiet skal bo på denne flydende hotelplatform under Folkemødet på Bornholm, der finder sted fra den 15. til 18. juni. Der er dog ikke plads til alle de politifolk, som skal passe på folkemødet, og derfor indkvarteres en del på hoteller i det storkøbenhavnske område. De vil på daglig basis blive fløjet til og fra Bornholm i fly fra Forsvaret.
Foto: Bibby Maritime

Sådan ser enkeltmandsværelserne på hotelplatformen ud. Der er, ifølge politiinspektør Bjarne Sørensen fra Rigspolitiets National Beredskabsafdeling, tale om almindelig hotelstandard.
Foto: Bibby Maritime

AF KARINA BJØRNHOLDT

- Det er en fuld forsvarlig løsning.

Sådan siger politiinspektør Bjarne Sørensen, leder af Center for Operation i Rigspolitiet, National Beredskabsafdeling (NBA), om indkvarteringsløsningen for politiet under dette års Folkemøde på Bornholm.

Rigspolitiet har haft opgaven sendt i udbud, og det engelske firma Bibby Maritime bød ind med det billigste bud.

Bibby Maritime leverer en flydende hotelplatform, Bibby Stockholm, med enkeltværelser til 250 personer. Hotelplatformen indeholder desuden en restaurant, et barområde og et motionsrum. Platformen trækkes til Rønne, og politiet råder over den fra onsdag den 14. juni til mandag den 19. juni.

- Der er tale om almindelige hotelstandard, fortæller Bjarne Sørensen.

Rigspolitiet har dog endnu ikke ved selvsyn set hotelplatformen, idet den p.t. ligger ved Glasgow. Men den vil blive besigtiget umiddelbart efter påske.

Luftbro og booking af færge

I modsætning til cruise-skibet Cinderella, som i 2016 var base for politiet under folkemødet, har Bibby Stockholm ikke et vogndæk. Det betyder, at politiets biler samt udstyr og materiel skal fragtes til Bornholm ad anden vej. Derfor har Rigspolitiet måttet lejet en færge, som kan transportere gods samt personel fra Ystad i Sverige til Rønne og retur.

Endelig er der ikke plads på hotelplatformen til det samlede antal politifolk, som skal passe på gæsterne på folkemødet.

- Derfor vil et vist antal politifolk blive indkvarteret på hoteller i det storkøbenhavnske område. På daglig basis vil de, der skal på vagt, blive fløjet fra Roskilde til Rønne, og retur, i et af Forsvarets fly, som vi har hyret til formålet, fortæller Bjarne Sørensen.

Af sikkerhedsmæssige hensyn ønsker Rigspolitiet ikke at oplyse, hvor mange politifolk, der i år skal holde styr på folkemødet, men Bornholms Politi får, som før, assistance fra de øvrige politikredse.

FIK DU LÆST:

USIKKERHED OM FREMTIDEN LURER I UCN

I april er det et år siden, at den operationelle del af Nationalt Udlændingecenter (NUC) blev udskilt fra Rigspolitiet, flyttet til Nordsjællands Politi og døbt Udlændingecenter Nordsjælland (UCN). Tvangsægteskabet, som tillidsmand i UCN,

Michael Beck, kalder det, fungerer – men med visse udfordringer.

Medarbejderne løser nationale opgaver på udlændingområdet, men på sigt frygter de, at de kommer til at udføre almindeligt politiarbejde i Nordsjællands Politi, fordi kredsen har for mange opgaver og for få polititimer.

- Kollegerne er usikre på fremtiden, og i bund og grund mener vi stadigvæk, at udskillelsen fra NUC var en forkert beslutning, siger Michael Beck.

Læs hele artiklen om UCN på

www.dansk.politi.dk

og læs også politidirektør Jens-Christian Bülow's svar på, om medarbejderne i UCN skal indgå i løsningen af de almindelige politiopgaver i Nordsjællands Politi.

Nyt studie kan tyde på, at mænd, der arbejder om natten, har 25 procent øget risiko for at få prostatakræft sammenlignet med mænd, der arbejder om dagen.

NY VIDEN OM PROSTATAKRÆFT OG NATARBEJDE

Mænd, der arbejder på skift og om natten, har 25 procent øget risiko for at udvikle prostatakræft sammenlignet med mænd, der arbejder om dagen.

Det viser en litteraturgennemgang på området, som professor Anders Knutsson fra Mid Sweden University står bag.

- Når man tænker på, hvor udbredt skiftearbejde er, sammenholdt med den store forekomst af prostatakræft, så betyder det, at skiftearbejde, som inkluderer natarbejde, bidrager til en relativ stor del af risikoen for at få prostatakræft, siger Anders Knutsson.

Seniorforsker Johnni Hansen fra Kræftens Bekæmpelse siger, at det svenske litteraturstudie bekræfter mistanken om, at natarbejde øger risikoen for at udvikle prostatakræft, men at man endnu er langt fra at kunne tale om egentlig årsagssammenhæng.

Kilde: Videncenter for Arbejdsmiljø

NY VIDENSPLATFORM TIL FAGFOLK OM SEKSUELLE OVERGREB MOD BØRN

"Når mistanken opstår" hedder en ny hjemmeside, der samler viden, rådgivning og indsigt i, hvordan man som fagfolk kan og bør håndtere mistanke, udredning og afklaring af seksuelle overgreb mod børn og unge.

Hjemmesiden, som blandt andre

Børnerådet står bag, indeholder 15 korte film samt undervisningsmateriale og henvender sig specifikt til politifolk, lærere, pædagoger, socialrådgivere og sundhedsprofessionelle.

Se mere på www.mistanken.dk

DANSK POLITI HAR KNÆKKET BITCOIN-KODEN

AF KARINA BJØRNHOLDT

Overraskelsen var mærkbar, da dansk politi sidste år kunne præsentere Europol for et it-gennembrud, der gør, at man kan identificere kriminelle, som handler med narko og våben på **"det mørke net"**. Hidtil har de kriminelle succesfuldt kunnet sløre deres spor ved at benytte sig af den digitale valuta bitcoin, men takket været dansk politi er det ikke længere en risikofri metode. Det vidner to domme fra det jyske om.

Politihjernens nysgerrighed og forståelse for sammenhænge kombineret med forskerhjernens grundighed og dybe indsigt. Det var den cocktail, der skulle til, for at dansk politi opnåede et gennembrud i jagten på kriminelle, der laver lyssky handel på internettet og betaler med den digitale valuta bitcoins. Erfaringerne er nu delt med Europol-landene, FBI, DEA (det føderale narkopoliti i USA) med flere.

- Vores hovedfokus er at få

metoden udbredt i hele verden, så det er de internationale forbrydersyndikater, man kan komme efter. Vi skal ikke bare stråle i Danmark alene, fordi vi nu ved, hvordan vi kan ånde de kriminelle i nakken på "det mørke net", siger Kim Aarenstrup, centerleder for Rigspolitiets Nationale Cyber Crime Center (NC3).

Hightech-team på banen

For ganske kort tid siden stoppede politiets efterforskning, hvis de kriminelle benyttede sig af bitcoins, når de eksempelvis handlede med narko og våben – typisk på "det mørke net". Politiet havde ikke den nødvendige viden eller værktøjer til at identificere, hvem der stod bag handlerne. Selvom indiciene kunne være stærke mod en bestemt person, kunne den fulde bevisbyrde ikke altid løftes i retten.

Men efter et møde i Europol i 2015 om bitcoin vendte centerchef Kim Aarenstrup opløftet hjem til sit hightech-team i NC3, som består af såvel politi- som it-folk. På mødet i Europol var han nemlig blevet præsenteret for en model, der kunne analysere og finde sammenhænge mellem rækker af transaktioner med bitcoins – såkaldte blokkæder. Dog uden dog at identificere, hvem der stod bag transaktionerne.

- Jeg bad mine folk om at se nærmere på metoden. De kløede sig lidt i nakken og begyndte så at fordybe sig og forske i det, fortæller Kim Aarenstrup.

Politi- og it-folkene fik i samarbejde videreudviklet konceptet, udover de allerede eksisterede softwareværktøjer, der var på markedet, blandt andet nogle analyseredskaber.

- Det er teknologisk ganske kompliceret, men jeg vil nu heller ikke forsøge at beskrive metoderne nærmere, for så hjælper vi jo bare de kriminelle, smiler Kim Aarenstrup.

Men det første store gennembrud var på vej.

Fingrene i kagedåsen

Gennembruddet skete, da Midt- og Vestjyllands Politi henvendte sig til NC3 med to sager om narkotikahandel. I begge sager havde efterforskerne

grund til at tro, at gerningsmændene havde forhandlet langt større mængder stoffer, end dem det var lykkedes politiet at konfiskere, og at det var sket via bitcoin-transaktioner. Udfordringen var at bevise det.

Michael Hedegaard Lauridsen fra efterforskningsafdelingen i lokalpolitiet i Herning var efterforsker på den seneste af sagerne, hvor en 23-årig mand blev varetægtsfængslet i foråret 2016.

- Vi ransagede hans bopæl efter en henvendelse fra skattecentret i Fredericia, der havde tilbageholdt to pakker amfetamin á 250 gram. Modtageren var den 23-årige med bopæl i Herning.

Han var tidligere blevet frikendt for noget lignende, for i sådanne sager nægter modtageren altid, at det er ham eller hende, der har bestilt pakkerne, forklarer Michael Hedegaard Lauridsen.

Men politiet fangede den 23-årige med fingrene i kagedåsen. Han var logget ind på en hjemmeside på sin pc, hvor man kunne se, at han i hvert fald havde bestilt to kilo amfetamin så sent som dagen før.

Hammeren faldt ekstra hårdt

Den 23-årige bliver varetægtsfængslet og hans pc sendt til NC3. Via NC3's

HVAD ER BITCOINS?

Bitcoins er en digital valuta, som ikke eksisterer i fysisk form.

Bitcoins har nogle stærke krypteringsmekanismer, der bevirker, at den er svær at ejer-identificere eller stjæle. Bitcoins kan lægges i såkaldte "wallets" – altså pengepunge.

Kursen på en bitcoin afgøres af, hvor stor tillid brugerne har til valutaen. Den reguleres ikke af en central myndighed, men af hvor mange og hvor meget den benyttes.

Pr. 1. marts 2017 lå kursen omkring 7.600 kroner for en bitcoin.

Bitcoins er det foretrukne betalingsmiddel på sorte, virtuelle markedspladser, som findes på eksempelvis Tor-netværket. Også kaldet "det mørke net".

Bitcoins opfinder menes at være en australsk entreprenør ved navn Craig Wright. Den digitale valuta så dagens lys omkring 2009.

nye analyseværktøjer lykkedes det at spore transaktionerne fra den 23-åriges virtuelle tegnebog og sætte ham i forbindelse med en langt større mængde narkotika, end Midt- og Vestjyllands Politi havde konfiskeret. Mængden blev faktisk firedoblet.

- NC3's rapport var for os et yderligere bevis på, at det, som vi selv mente havde fundet sted, var rigtigt. Vi brugte oplysningerne fra NC3 til at binde vores materiale sammen i retten. Det var dejligt tilfredsstillende, for den tiltalte var rimeligt velfunderet i bitcoin-teknologien og havde sagt til os, at vi ikke ville kunne spore, hvor han havde brugt sine bitcoins hene. Men han blev klogere, fortæller Michael Hedegaard Lauridsen.

I januar i år blev den 23-årige idømt otte års fængsel for at have "indført ikke under otte kilo amfetamin og ikke under 1000 gram kokain." Altså langt mere end de to kilo amfetamin og ni gram kokain, som politiet konfiskerede.

- Vi ville ikke selv have kunnet løftet bevisbyrden for en lige så stor mængde stoffer, konkluderer Michael Hedegaard Lauridsen.

Som en pushers regnskabsbog

I den første sag, hvor NC3 hjalp til med sine nye værktøjer, blev en 22-årig mand fra Holstebro i april 2016 idømt fire års fængsel. Også i denne sag opsnappede SKAT nogle pakker med narkotiske stoffer, og da politiet ransagede den 22-åriges bopæl fandt man - foruden mere narko - tre USB-stik, hvor der på det ene lå oplysninger om en bitcoinadresse og en virtuel tegnebog. Den 22-årig blev dømt for at have købt og indført 2,3 kilo amfetamin med henblik på videresalg, selvom politiet kun havde konfiskeret 564 gram.

Anklager i Midt- og Vestjyllands Politi, Jesper Klyve, førte begge sager i byretterne.

- Jeg arbejdede tæt sammen med både de lokale efterforskere og med NC3. Min opgave var at få forklaret noget teknisk og ret kompliceret stof på en pædagogisk måde, så både dommer og lægdommere kunne se en

”Jeg ser kæmpestore perspektiver i det nye værktøj, kombineret med de værktøjer, som vi i forvejen benytter os af i bevisførelsen i sager om handel med narkotika.”

Jesper Klyve, anklager Midt- og Vestjyllands Politi

sammenhæng mellem bitcointransaktioner og handel med narko. Jeg sammenlignede det med de regnskaber, vi i forvejen bruger som bevis i retten, hvis vi finder en pushers regnskabsbog og kan se, at en person skylder ham 500 kroner. Når vi ved, at han plejer at sælge hash til 50 kroner grammet, så er det sandsynligt, at han har videregivet 10 gram hash til denne person, forklarer Jesper Klyve, som altså havde succes med at få løftet bevisbyrden i de to retssager.

- Det var helt vildt spændende at være med til at få taget hul på det her banebrydende område, så det ikke længere er en frizone for de kriminelle. Jeg ser kæmpestore perspektiver i det nye værktøj, kombineret med de værktøjer, som vi i forvejen benytter os af i bevisførelsen i sager om handel med narkotika. Der er ingen grund til at tro, at vi ikke finder flere af den her slags sager med bitcoins, siger Jesper Klyve.

Det andet gennembrud

Men det, der for alvor gjorde, at NC3 kunne strække armene over hovedet og råbe "YES", var, da det lykkedes hightech-teamet at følge bitcoin-pengestrømmen - efter samme princip

som politiet eksempelvis gør det inden for organiseret kriminalitet.

Politi- og it-folkene videreudviklede på metoden, så man nu også kan følge handler på "det mørke net" og arbejde sig bagud til konkrete mistænkte. Nu er det ikke længere nødvendigt først at have en specifik sag at gå ud fra.

- For at afprøve hvor langt man egentlig kunne nå med denne metode, satte vi to mand af en eftermiddag. I det korte tidsrum fandt de intet mindre end 150 personer, som de mistænkte for at handle med narko. Og det var endda kun sager rettet mod danske handler med bitcoins, fortæller Kim Aarenstrup.

Imponerede samarbejdspartnere

Tiden var kommet til at dele erfaringer med udenlandske samarbejdspartnere. Først blev Europol informeret, og siden holdt NC3 et internationalt seminar, hvor altså blandt andre Europol, flere Europol-lande og FBI deltog. NC3 har også haft en mand i Washington hos FBI for at dele ud af erfaringerne.

- I Europol var man overrasket over de danske resultater, og de andre internationale samarbejdspartnere har også vist stor interesse for vores værktøjer. De var ret imponerede, siger

Centerchef for NC3, Kim Aarenstrup, håber, at dansk politi på sigt kan videreudvikle de nye analyseværktøjer til også at kunne bruges i forbindelse med kriminelle, der benytter bitcoins til at begå økonomisk kriminalitet eller til terrorfinansiering.

Kim Aarenstrup.

Centerchefen er tydeligvis en teamplayer, for han gentager igen og igen, at ingen af fremskridtene var sket, hvis samarbejdet mellem forskellige faggrupper, med kredsene og anklagemyndigheden ikke havde fungeret.

- Vi er ét politi, og det er helt afgørende for at skabe udvikling, at vi arbejder sammen på kryds og tværs. Kun gennem fællesskab er vi stærkere end de kriminelle, mener Kim Aarenstrup, der selv er politiuddannet. Siden 1998 har han arbejdet 14 år som

global it-sikkerhedsdirektør i A.P. Møller-Mærsk, og derefter i ledende konsulentroller hos IBM og Deloitte, inden han i 2014 blev headhunted til stillingen som centerchef for NC3.

Hviler ikke på laurbærerne

Takket været dansk politi er det altså ikke længere risikofrit at lave lyssky handler via bitcoin på "det mørke net". Håbet er, at det vil virke præventivt, at politiet nu kan ånde de kriminelle i nakken.

- Der er allerede en form for

våbenkapløb i gang, for de kriminelle skal jo tjene penge, men hvor vi tidligere var langt bagude, er vi nu helt tæt på dem. Vi har desuden nedsat en innovationsgruppe, som – i samarbejde med vores hightech-team – skal se på, om de nye værktøjer kan udvikles yderligere, så vi med tiden også kan optrevle brug af bitcoins til for eksempel økonomisk kriminalitet og terrorfinansiering. Det vil blive interessant, forudser Kim Aarenstrup. ■

TRIVSELSUNDERSØGELSEN

DE VIGTIGE SVAR FINDES UNDER OVERFLADEN

ILLUSTRATION LARS VEGAS

Trivselsundersøgelsen viste, at politiet overordnet er en god og tilfreds arbejdsplads. Derfor skrev Rigspolitiet i en pressemeddelelse den 9. januar:

"Vi er glade for undersøgelsens positive resultat", og "at politiet og anklagemyndigheden samlet set er gode arbejdspladser, hvor medarbejderne trives og føler de har en god leder."

Pressemeddelelsen blev dog modtaget som et slag i ansigtet i en del af de afdelinger, særligt beredskabet, hvor opfattelsen er noget anderledes. Er det samme arbejdsplads, hvor politifolk i stigende grad har klaget over manglende tid til familie, og hvor stadig flere sender ansøgninger til civile jobs? Ja, faktisk.

Trivselsundersøgelsen er tilmed lavet grundigt, udviklet på tværs af alle organisationer, og har en svarprocent på over 82.

Det er med andre ord et redskab, alle er glade for, fordi der - ud fra svarene - fremover skal arbejdes seriøst med trivsel ned i den enkelte afdeling.

DANSK POLITI har derfor undersøgt, hvorfor en helt igennem valid og stor undersøgelse tegner et så markant anderledes billede af virkeligheden, end der ofte gives udtryk for andetsteds?

Svaret lyder: Det gør den heller ikke! Udfordringerne og det pressede beredskab fremgår faktisk tydeligt, men er gemt under overfladen.

I virkeligheden støtter undersøgelsen op om den samtidige temperaturmåling fra beredskabet i tre kredse, foretaget af fagbladet DANSK POLITI ved årsskiftet, som viste stor utilfredshed med ledelsen, og at 60 procent overvejer at søge væk.

Trivselsundersøgelsen er nemlig slet ikke designet til at sige noget om den gennemsnitlige trivsel i politiet, men er til lokal indsats på afdelingsniveau. Til det formål vækker den til gengæld tilfredshed fra Politiforbundet til rigspolitichef, som den ideelle proces, hvor alle involveres.

Hvad! Jeg forstår ikke det resultat? Sådan lyder tilbagemeldingerne fra flere af de politifolk, DANSK POLITI har talt med, når det drejer sig om trivselsundersøgelsen fra Politi- og Anklagemyndighed foretaget fra november til december sidste år.

Resultat af undersøgelsen blev offentliggjort i en pressemeddelelse den 9. januar fra Rigspolitiet med følgende tekst:

"Ny måling viser, at politiet og anklagemyndigheden samlet set er gode arbejdspladser, hvor medarbejderne trives og føler de har en god leder. Dette er glædeligt i lyset af et 2016, som har budt på mange ressourcerekrævende opgaver og et tungt arbejdspress mange steder i organisationen."

Glad rigspolitichef og rigsadvokat

Både rigspolitichefen og rigsadvokaten kommenterede samme sted på resultatet:

"Rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg og rigsadvokat Ole Hasselgaard er tilfredse med resultatet.

- Vi er glade for undersøgelsens positive resultat og ikke mindst i lyset af det store pres, der har været på ledere og medarbejdere de seneste år. Det er et udtryk for en imponerende indsats fra både ledere og medarbejdere. Nu ser vi frem til de opfølgende dialoger og trivselsskabende initiativer, som sættes i gang i den kommende tid, siger rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg.

Rigsadvokat Ole Hasselgaard siger:

- Undersøgelsens resultat bekræfter mig i mit overordnede indtryk af organisationen. Nærlig at den enkelte ansatte i høj grad føler, at arbejdet for sikkerhed og retfærdighed er meningsfuldt og vigtigt."

Adskiller sig fra temperaturmåling

Umiddelbart aflivede undersøgelsesresultatet den megen snak om et presset arbejdsmiljø og krise i politiet. Yderligere var der en svarprocent på over 82. Flere end 11.000 ud af godt 13.000 ansatte i koncernen har svaret. Herunder en stor del af de cirka 10.500 politifolk.

Lige siden er DANSK POLITI blevet kontaktet af flere, som har andre oplevelser af situationen i politiet. De kan ikke genkende "undersøgelsens positive resultat".

Dertil kommer, at resultatet står i skarp kontrast til den temperaturmåling, DANSK POLITI foretog blandt 200 politifolk i beredskabet i tre kredse ved årsskiftet. Her afslørede målingen enorm utilfredshed med ledelsen, samt at 60 procent overvejede at søge ud af politiet, og at 20 procent af de adspurgte allerede havde sendt ansøgninger afsted.

DANSK POLITI er ligeså blevet kontaktet af studerende, som har lavet en tilsvarende måling og fået samme negative resultat. Nærlig dyb mistro til ledelsen, og at mange politifolk sender ansøgninger for at komme væk. De havde også svært ved at forstå resultatet af trivselsundersøgelsen, som det blev meldt ud oppefra.

Hvordan flugter deres og DANSK POLITIs målinger med en gennemarbejdet og positiv trivselsundersøgelse, hvor de fleste har svaret og haft muligheden for anonymt at vurdere, hvad de synes om ledelse og arbejdsmiljø?

Umiddelbart dårligt skulle man tro.

Men nej. De flugter godt og har samme resultat. Men det kræver, at man kender de egentlige tal fra trivselsundersøgelsen, som i øvrigt også var hele hensigten med at lave den.

Beredskabet blinker rødt

Faktisk støtter trivselsmålingens og ledelsesevalueringens resultater helt op om såvel de studerende som DANSK POLITIs temperaturmåling.

Det viser lokale resultater fra målingen, som DANSK POLITI har fået fat i.

Når man dykker ned i tallene lokalt, blinker beredskabet faktisk rødt.

Eksempelvis oplever 46 procent i Østjyllands Politi ikke at have en god balance mellem arbejdstid og arbejdsmængde, samme sted har 15 procent svært ved at se det meningsfulde ved arbejdet, og 66 procent af beredskabet på Station City i København svarer, at de ikke oplever god balance mellem arbejdsliv og

” Vi har været med og inddraget i hele forarbejdet. Det har alle organisationer, ikke i følgegrupper, men derinde hvor selve undersøgelsen blev skruet sammen. Derfor har vi også fået en brugbar måling, som kan udmøntes i konstruktive indsatser. Det er et dialogværktøj for leder og ansatte.”

Michael Agerbæk, formand for Politilederforeningen

privatliv. Faktisk slår beredskabet negativt ud i de fire kredse, Vestegnen, Østjylland, Nordjylland og København, som DANSK POLITI har set de lokale tal for.

Og det i en måling, hvor der ikke kan skrives kommentarer, og hvor designet næsten er skabt til at give positive resultater, mener nogle af de involverede.

Netop de lokale tal var hele idéen med at lave målingen. Ikke gennemsnittet nationalt, men blikket på afdelinger.

God undersøgelse, ærgerlig udmelding

Hensigten med trivselsundersøgelsen var, og er, at der ikke skulle være fokus på et samlet overblik eller gennemsnit, men at den skulle bruges helt lokalt på afdelingsniveau som en øjebliksmåling. En øjebliksmåling, som i mange afdelinger heldigvis har vist sig at være positiv.

Men den kan ikke tegne et overordnet billede af politiet som en arbejdsplads med god trivsel. Det er nemlig slet ikke hensigten med undersøgelsen.

Det blev da også aftalt, at der ikke skulle sættes nationalt fokus, men at undersøgelsen kun skulle være et arbejdsredskab for nærmeste leder til at tage fat på problemer i sin afdeling eller sektion.

Det oplyser Jørgen Olsen, medlem af Politiforbundets Forhandlingsudvalg.

Han har været med i hele arbejdet og tilblivelsen af trivselsmålingen og ledelsevalueringen, og har oplevet hele forarbejdet og intentionerne som meget positive.

- Det er et rigtigt godt og gennearbejdet redskab, som alle organisationer har været involveret i forberedelsen af. De ansatte har fået lov til at vurdere deres egen situation lokalt, og det skal så danne grundlag for, at den lokale leder kan indkalde til gruppemøder og følge op i MUS-samtaler. Altså et redskab, som kun skal bruges på afdelingsniveau, og kun i forhold til et øjebliksbillede. Det er positivt, fordi det giver et godt udgangspunkt helt lokalt, fortæller Jørgen Olsen.

Men undersøgelsen er jo blevet brugt som, og præsenteret som, en samlet vurdering af tilfredshed med ledelsen og med arbejdsmiljøet i politi og anklagemyndighed?

- Det er ærgerligt, at man, med fokus på hovedtallene, fjerner fokus fra de lokale forhold, hvor problemerne skinner tydeligt igennem – det er vigtigt i den sammenhæng at bemærke, at trivsel er

”Vi fravalgte muligheden for, at der skulle kunne skrives kommentarer i forbindelse med svarene. Det skulle ikke mudre billedet lokalt, hvis der sad to og skrev meget hårde kommentarer, og de så fik al fokus.”

Jørgen Olsen, forhandlingsudvalgsmedlem og formand for Rigspolitiforeningen

en individuel følelse og skal håndteres sådan, svarer Jørgen Olsen.

Stik imod hensigten

Så pressemeddelelsen fra Rigspolitiet er altså i strid med hensigt, formål og det aftalte?

- Ja, det er stik imod hensigten. Trivselsmålingen skulle slet ikke bruges sådan, forklarer Jørgen Olsen.

Han er skuffet over, at en gennemarbejdet og konstruktiv måling således har fået et forkert fokus. Samtidigt er han glad for målingen, fordi den kan bruges konstruktivt af eksempelvis de politikommis-særer, som nu skal til at bruge resultaterne lokalt.

- Når jeg ser de lokale resultater fra beredskaberne, understreger det netop, at der virkelig er noget at arbejde med, og advarselsslamper der lyser. Det er faktisk skræmmende tal, der gemmer sig lokalt i målingen, siger Jørgen Olsen.

Har ondt af nærmeste leder

Resultatet er altså brugbart og et godt redskab. Bare ikke måden, det er brugt over for offentligheden, hvis man skal tro Jørgen Olsen og andre i arbejdsgrupperne bag målingen.

Hvilket måske ligefrem har skadet de ansattes tiltro og tillid til en undersøgelse, der ellers har som formål at hjælpe med deres trivsel.

Det er i hvert fald Jørgen Olsens frygt.

Det gælder selve trivselsundersøgelsen. Men hvad med ledelsevalueringen, som er en del af samme?

Her er svarene generelt positive. De ansatte er tilfredse med ledelsen.

På det punkt er undersøgelsen altså i strid med det resultat, DANSK POLITI kom til i den tidligere nævnte temperaturmåling.

Her fik ledelsen bundkarakter i forhold til de forventninger, politifolkene har til god ledelse.

Men kritikken går ikke på nærmeste leder. Ham eller hende har man derimod ondt af og bakker op om. Ofte fordi nærmeste leder, politikommis-særen, opleves som i et hårdt krydspres mellem ”virkelighedsfjern topledelse og virkeligheden”, som det blandt andet fremgik af kommentarerne i temperaturmålingen fra DANSK POLITI. Det er langt hen ad vejen oplevelsen, at nærmeste leder, afdelingslederen, bestrider en uriaspost i forhold til trykket oppefra, til ikke at have tid til personaleledelse, og til at skulle få vagtplaner og -hold til at fungere under de vilkår. Kritikken går i stedet på ledelsen i niveauerne over, og særligt øverst. De fleste uchargedede politifolk, DANSK POLITI har spurgt opfølgende, svarer, at de har mistet tilliden til alt, hvad der ligger over nærmeste leder. Nærmeste leder har de dog tillid til.

Lederforeningen: God undersøgelse

Michael Agerbæk, formand for Politilederforeningen

og dermed landets cirka 900 politiledere, er godt tilfreds med undersøgelsen og hele arbejdet omkring trivselsundersøgelsen og ledelsesevalueringen.

- Vi har været med og inddraget i hele forarbejdet. Det har alle organisationer, ikke i følgegrupper, men derinde hvor selve undersøgelsen blev skruet sammen. Derfor har vi også fået en brugbar måling, som kan udmøntes i konstruktive indsatser. Det er et dialogværktøj for leder og ansatte, siger han.

Når Michael Agerbæk ser på den samlede evaluering, hvor lidt over 600 af de 900 ledere i politiet har svaret, så ligger gennemsnittet for tilfredshed generelt højere end det samlede gennemsnit.

Kun ét område skiller sig ud.

- I forhold til arbejdsområde tyder det på, at lederne er mere pressede end det samlede gennemsnit for alle ansatte. Det er en ekstra indikator på det, vi allerede arbejder med og forsøger at hjælpe på, nemlig at mange ledere er ekstra pressede i forhold til arbejdsområde, siger han.

- Hvis vi så sammenholder evalueringen fra leder til nærmeste leder, med de uchargedes evaluering af nærmeste leder, så tyder det på, at politikommissærdelen har scoret lavere. Det kan også have noget at gøre med krydspres eller arbejdsområde, men det er da i hvert fald noget, vi skal se nærmere på, siger foreningsformanden.

Kommentarer skal ikke forpurre fokus

Trivselsundersøgelsen og ledelsesevalueringen har ikke givet mulighed for kommentarer.

Derfor er den også under kritik for at være "designet til at blive positiv". Eksempelvis kunne kommentarer netop have påpeget forholdet med tillid til nærmeste leder og mistillid til niveauerne over.

Men om det forholder sig således er gætteeri.

Forhandlingsudvalgsmedlem Jørgen Olsen får dog spørgsmålet:

Kan man overhovedet kalde det en ledelsesevaluering og trivselsundersøgelse på den baggrund?

- Ja, det mener jeg godt, man kan, indirekte.

Ledelsen skal selvfølgelig kunne forholde sig til svar om, hvorvidt de ansatte føler, at arbejdet er meningsfuldt, om der er balance i arbejdsbyrden med mere. Men det er klart, at det selvfølgelig handler om den nærmeste leder i første omgang, og hans eller hendes mulighed for at arbejde med sin afdeling ud fra svarene i undersøgelsen. Det er også derfor, vi fravalgte muligheden for, at der skulle kunne skrives kommentarer i forbindelse med svarene. Det skulle ikke mudre billedet lokalt, hvis der sad to og skrev meget hårde kommentarer, og de så fik al fokus. Det skulle handle om gruppen som sådan, siger Jørgen Olsen. ■

VI TAGER TRIVSLEN MEGET ALVORLIGT

Trivselsundersøgelsen viste overordnet, at politiet er en god og tilfreds arbejdsplads, konstaterer rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg. Han og den øvrige ledelse er opmærksomme på, at der er afdelinger med problemer, og hvor arbejdsmængden og oplevelsen af indflydelse giver grund til bekymring.

- Trivsel skal være noget, vi arbejder med hele tiden. Nu har de lokale ledelser og ansatte et godt udgangspunkt for at komme videre og arbejde konstruktivt med trivsel. Også i forhold til den øvrige ledelse, fastslår han.

AF NICOLAI SCHARLING

Trivsel kan ikke entydigt defineres eller benchmarkes. Og de forskellige kredse skal heller ikke føle, at de er i en konkurrencesituation, og at deres tal for trivsel vil blive holdt op mod hinanden.

Det fastslår rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg i forlængelse af, at resultaterne af den store trivselsundersøgelse fra slutningen af 2016, bliver fulgt op af konkrete initiativer og samtaler i de enkelte afdelinger.

- Det kan ikke bruges til benchmarking. Trivsel er en nuanceret størrelse. Det beror på mange faktorer. Derfor er det de lokale ledelser og afdelinger, der skal arbejde konstruktivt og fremadrettet med trivslen. Og med trivselsundersøgelsen og lederevalueringen har de et godt redskab og udgangspunkt, siger han.

Og ingen skal være i tvivl.

- Jeg tager trivsel meget alvorligt, og vil lytte til de tilbageløb og meldinger jeg får. Det er vigtigt, at vi arbejder med trivsel hele tiden og viser, at vi mener det, forklarer han.

Mange svar

Rigspolitichefen er blevet foreholdt spørgsmålet om, hvorvidt det var klogt at melde resultatet af trivselsundersøgelsen ud som en overordnet glæde over god trivsel og tilfredshed med ledelsen.

Rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg synes, at han har holdt en balance i sin udmelding vedrørende resultatet af trivselsundersøgelsen. "Men det kan da godt være, at det blev opfattet for positivt", erkender han.

- Jeg synes, vi holder balancen i det. Men det kan da godt være, at det blev opfattet for positivt. Jeg er helt bevidst om, at der er afdelinger i politiet, hvor tallene vækker bekymring. Blandt andet i forhold til balancen mellem arbejdsliv og privatliv og det samme med forholdet arbejdstid og arbejdsmængde.

- Og det er hele formålet med undersøgelsen, at vi kan sætte ind og netop arbejde med at rette op på de udfordringer. Den proces er i gang mellem nærmeste leder og ansatte. **Vi dykker ned i problemstillinger, og det er de lokale ledelsers ansvar, at de ansatte trives**, fortæller han.

Jens Henrik Højbjerg mener dog, at der er grund til at glæde sig:

- Overordnet viser trivselsundersøgelsen, at de ansatte synes, at politiet er en god arbejdsplads, og at der er generel tilfredshed med ledelsen. Der var også mange, som deltog og svarede. Når man tænker på, hvor pressede vi har været i de seneste år, så er det glædeligt og vidner om loyalitet og god ånd. Det glæder jeg mig da over, fastslår Jens Henrik Højbjerg.

Det gælder hele ledelsen

Ifølge rigspolitichefen skal resultatet dog hverken være en sovepude eller blik bort fra problemerne.

- Dataindsamlingen og de overordnede rapporter kan aldrig være resultatet i sig selv, men er en milepæl i at

opnå målet, nemlig trivsel gennem den videre dialog. Vi har nogle markante opmærksomhedspunkter. Vi mener noget med det, det er derfor, vi har investeret så meget arbejde i undersøgelsen, og derfor alle parter og organisationer har været involveret og formet undersøgelsen, siger han.

Jens Henrik Højbjerg bliver foreholdt kritikken af, at ledelsevalueringen kun er i forhold til nærmeste leder. Ikke ledelsen som sådan. Flere politifolk, som DANSK POLITI har talt med, har netop pointeret, at de ikke oplever problemer med nærmeste leder, til gengæld er den øvrige ledelse meget langt væk, og næsten en modspiller.

Giver det så mening at lave en ledelsevaluering, når den slags ikke kommer frem?

- Man kunne godt have spurgt til øvrige ledelseslag, og det har været indgående drøftet. Konklusionen blev, at man ikke fik anledning til at svare på andre end nærmeste leder, fordi man kun kan svare i forhold til nogen, man faktisk kender. Det er vanskeligt at svare på, om nogen gør det godt eller dårligt, når man ikke er tæt på og indgående kender deres vilkår, rammer, betingelser, og/eller hvad de faktisk gør. Til gengæld kan man drøfte de øvrige ledelseslag med sin leder og gerne også noget, som pågældende leder bliver bedt om at gå i videre dialog om i de øvrige ledelseslag, siger rigspolitichefen. ■

DAGLIGDAGENS FUCKFINGER TIL DET TYSKE POLITI

Bøger, om politiarbejdet og politifolkenes oplevelse af udviklingen i samfundet, hitter i Tyskland. De er blevet en ventil, hvor de historier, som normalt ikke kommer frem, bliver fortalt. Senest har en erfaren berlinsk betjent åbnet for posen med brutale oplevelser for at gøre opmærksom på forråelsen.

- Jeg kan forstå enhver, der siger, at dette (Tyskland, red.) ikke længere er et retsstat (...). Landets ledelse interesser sig overhovedet ikke for, om den gældende lovgivning overholdes!

Så entydigt lød konklusionen i en bog fra formanden for det tyske politiforbund, Rainer Wendt, i efteråret 2016. Pointen blev debatteret og kritiseret meget i tysk presse – ikke mindst fordi mange mente, at Wendt overdrev og med sin position risikerede at kaste benzinen på bålet.

Nødråb fra politifolk

Men Wendt er langt fra den eneste, der beskriver politiets forhold i offentligheden. For halvandet år siden udgav Tania Kambouri bogen "En politikvindes nødopkald" fra Ruhr-distriktet.

Fra gadeplanet er politiarbejdet i Berlin nu også kommet i rampelyset med vicepolitiinspektør Karlheinz Gärtners bog om forholdene i den tyske hovedstad.

- Vores samfund har aldrig været så råt som nu, hævdede den 64-årige politimand, da han præsenterede bogen i sit gamle område, Berlins problemkvarter Neukölln, hvor han arbejdede fra 1969 til 2013 – først som gadebetjent og senest som afdelingsleder med 50 mand under sig.

- Mine kolleger er glade for, at jeg har skrevet en bog om politiarbejdet, præcis sådan som det er på gaden, fortalte han de mange fremmødte, der både talte almindelige borgere, gamle politikolleger og sikkerhedsfolk.

Kampsport hjælp

Gärtners detaljerede bog, indeholder både seksuelt misbrug af mindreårige, røverier, narkohandel, organiseret kriminalitet og politimord.

- Men den viser kun den triste virkelighed, understreger Gärtner.

- Min udrustning var to par håndjern, en knippel, en peberspray og min pistol. Min pistol har jeg heldigvis aldrig brugt, selvom der var situationer, hvor det havde

været muligt. I stedet har jeg haft stor glæde af min kampsportsuddannelse, siger politimanden.

Trods skader, som brækkede kraveben, føler Karlheinz Gärtner, at han er sluppet billigt – eksempelvis i forhold til en kollega fra samme station, der i 2006 blev skudt af en gruppe unge, som han ville kontrollere.

Forråelse møder politiet

Forråelse er det begreb, der ifølge Gärtner er mest rammende for samfundsudviklingen. At den normale respekt er blevet afløst af en latent aggressivitet mod myndigheder og politi skyldes især tre ting, mener han. For det første retsforfølges storforbrydere ofte ikke, mens den normale borger straffes for småting. For det andet bidrager overtolerante borgere fra især øko- og miljøbeskyttelsesgrupper til distance og disrespect for politiets arbejde. Og for det tredje er stadig flere nye medborgere vokset op i autoritære systemer, som har fået dem til at se på politiet med andre øjne.

- Den udvikling er betænkelig, udtrykker Gärtner sig bevidst diplomatisk og fortæller, at han senest i februar i år var nødt til at følge en ældre dame i retten, så hun turde vidne.

- Ofre i vores retssystem bliver desværre mere eller mindre gjort til ofre endnu engang. Det ville være godt for den almindelig retsopfattelse, hvis bevisbyrden kunne vendes, siger han.

Migrationens udfordringer

Han henviser til de storfamilier med migrationsbaggrund i Neukölln, der i generationer angiveligt har levet af socialhjælp og alligevel kører rundt i store, dyre biler.

- De håner os, når vi anholder dem. De griner ad os og fortæller, at de har råd til store biler og kan gå på de dyreste luksusbordeller, fortæller Gärtner.

- Folk, der intet har med politiarbejde at gøre, er helt forfærdede over at læse, hvordan politifolk behandles – både fysisk og mentalt. Det er en øjenåbner, siger han, om folks reaktioner på hans fortællinger.

ÉN ENKELT SYGEMELDING KAN VÆLTE LÆSSET

ILLUSTRATION LARS VEGAS

Bornholms Politi kan ikke få enderne til at nå sammen rent personalemæssigt. Med jævne mellemrum går kredsene under minimumsbemandingen i beredskabet, når der er sygdom, for der er ingen at kalde på vagt. Der mangler 10-11 polititjenestemænd i kredsene. Oveni kommer kravet om et selv bærende beredskab. En nærmest umulig opgave. Foreningsformanden melder om nedslidte kolleger og et stigende sygefravær. Håbet fra såvel politiforening som ledelse er, at nyuddannede politifolk kan blive fast stationeret i Bornholms Politi.

AF KARINA BJØRNHOLDT

Det er ikke nyt, at det kan være svært at rekruttere arbejdskraft til Bornholm. Herunder til politiet. Men Bornholms Politi har sjældent haft så svært ved at få udfyldt deres tjenesteplaner som nu. En kombination af polititjenestemænd, som går på pension, skifter kreds eller holder barsel har presset antallet af politiansatte i bund.

Oprindeligt er Bornholms Politi normeret til 61 polititjenestemænd. P.t. – med assistance fra Københavns Vestegns Politi – er man oppe på 50 m/k.

- Vi mangler altså 10-11 politifolk. Vores beredskab er i dag er så tyndt besat, at selv den mindste sygemelding kan vælte læsset, for der er nærmest ingen at indkalde, fortæller formand for Bornholms Politiforening, Michael Per Mortensen.

Ubesvarede opkald

Den skræbende bemanding slider på de tilbageværende. Foreningsformanden kan berette om kolleger, der kun tager deres telefon, når de har fri, hvis de kan se, hvem der ringer. De vil ikke risikere at blive kaldt på arbejde – igen.

Det er heller ikke længe siden, at Michael Per Mortensen havde besøg

på sit foreningskontor af en kollega fra beredskabet med tårer i øjnene.

Kollegaen havde kørt nat lørdag og søndag. Mandag var udligningsfri, og tirsdag mødte han på formiddagsvagt. Men allerede ved frokosttid fik han at vide, at han på grund af sygdom i beredskabet skulle møde ind igen om aftenen på nattevagt. Der var ingen andre at trække på.

- Det var jo slet ikke rimeligt over for kollegaen, hvilket jeg pointerede over for ledelsen. Det endte derfor med, at man gik én mand under minimumsbemandingen om eftermiddagen, og kollegaen på eftermiddagsvagten blev så rykket over på en nattevagt, fortæller Michael Per Mortensen.

Ned i bemanding – igen

Et par dage senere melder en kollega sig syg. Han skulle have kørt nat i den pågældende weekend. En anden kollega fik inddraget sin friweekend, lige inden han skulle på en længere rejse med sin hustru i forbindelse med nogle presserende, familiemæssige begivenheder.

- Det faldt godt nok heller ikke i god jord. Han skældte og smældte, for han og konen skulle have ordnet de sidste praktiske ting i den weekend. Løsningen blev, at vi gik én under minimumsbemandingen i den pågældende

weekend – det vil sige, at der var tre på vagt i stedet for fire, siger Michael Per Mortensen og tilføjer, at det slider rigtig meget på kollegerne ikke at vide sig sikre på, at de har fri, når de er sat ud til det. Og så er der selvfølgelig det sikkerhedsmæssige aspekt i, at man er tvunget til at gå ned under minimumsbemandingen.

- Det betyder, at der er nogle patruljebiler med kun én politimand/-kvinde i. Kollegaen sendes naturligvis kun til de "ufarlige" sager, men noget kan jo pludselig udvikle sig, og rykdækningen til kollegerne i den anden patruljebil er også svækket, siger Michael Per Mortensen.

Assistance er en ufleksibel løsning

Københavns Politi har tidligere assisteret Bornholms Politi. Men efter terrorhændelsen i 2015 har det ikke været muligt at sende københavnske politifolk til klippeøen. Tværtimod har København selv haft behov for at modtage assistance fra andre kredse. Siden den 1. marts i år er Københavns Vestegns Politi begyndt at yde assistance til de bornholmske kolleger. De sender løbende fem mand afsted et halvt år ad gangen. I juli og august er det 10 mand på grund af sommertravlhed.

- Vi er glade for assistancen. Problemet med den er dog, at det er en dyr løsning i time-/dagpenge, huslejetilskud og betalte hjemrejser til de assisterende kolleger. Der mangler desuden kontinuitet, fordi de rejser hjem efter et halvt år, og ordningen er mindre fleksibel i forhold til, hvis vi havde faststationerede folk. Når kollegerne fra Vestegnen har fri, tager de naturligvis hjem til deres familie og venner på Sjælland, men det betyder, at vi ikke kan kalde dem ind, hvis der opstår sygdom. Så må vi atter trække på vores egne folk, forklarer Michael Per Mortensen.

Han tilføjer dog, at når folk først er på arbejde, er Bornholm jo ikke en kreds, hvor man har rasende travlt.

- Det stressende er aldrig at vide, om ens fridag med familien holder eller ej.

Skændes indbyrdes

I et forsøg på at få enderne til at nå nogenlunde sammen har kredsledelsen indført nogle midlertidige ændringer. Blandt andet lukkede man narkoafdelingen og overførte de to mand til beredskabet. Det samme skete med færdsels- og hundefolkene. Sidstnævnte har dog stadig mulighed for at passe deres træning med hundene. De midlertidige ændringer skabte utilfredshed og bevirkede blandt andet, at de to politifolk fra narkoafdelingen er søgt væk og har fået arbejde i en anden politikreds.

- Udfordringen er at tiltrække nye folk til en kreds, som er kørt så lavt ned som vores. Det giver selvsagt et dårligt arbejdsmiljø, når kollegerne er så pressede, som de er. Vi skændes indbyrdes mellem afdelingerne om, hvem der har mindst at lave, og derfor bedst kan sponsere i beredskabet, og det er virkelig ikke en sund kultur. Kritikken rettes naturligvis også mod vores ledelse, men de er jo ikke alene ansvarlige for den situation, som Bornholms Politi står i, siger Michael Per Mortensen.

Sygefraværet blandt de ansatte i Bornholms Politi er da også stigende. Det viser Koncern HR's seneste opgørelse. I 2016 faldt sygefraværet ellers generelt i dansk politi med 0,6 dage pr. medarbejder i sammenligning med 2015. Men på Bornholm steg det med 0,9 dage. Den største stigning i en kreds.

Oveni kommer, at dansk politi er i færd med at indføre selv bærende beredskaber. Også på Bornholm, selvom det næsten er en umulig opgave, når kredsen i forvejen mangler politifolk.

- Med et selv bærende beredskab slipper vi godt nok for de mange

sponseringer, men konsekvensen er, at vi kommer til at drive urimelig rovdrift på beredskabsfolkene, forudser Michael Per Mortensen.

Nyuddannet og faststationeret

Såvel øverste ledelse som Bornholms Politiforening er enige om, at der meget snart må findes en mere permanent løsning på Bornholms Politis bemandsproblemer end "blot" at modtage assistance.

En løsning kunne være, at kredsen selv begynder at uddanne politifolk. Det var ikke muligt så længe uddannelsen var en bacheloruddannelse, men efter ændring af uddannelsen er det måske en vej at gå.

- Realistisk set kan vi ikke klare mere end to politielever ad gangen, så længe de skal bruge vejleder, så der er også brug for andre tiltag, mener Michael Per Mortensen.

En anden mulighed kunne være at få faststationeret politifolk, der er nyuddannede fra andre kredse.

En løsning, som chefpolitiinspektør i Bornholms Politi, Ole Bolvig Hansen, hævder til.

- Vi er i løbende dialog med Rigs politiet om vores rekrutteringsudfordringer i relation til politikredsen. Vi vil jo meget nødtigt ende med, at politifolk skal tvangsstationeres til vores kreds. Det er dog min vurdering, at den bedste løsning i den nuværende situation vil være, at vi kan modtage nyuddannede politifolk, der bliver faststationeret hos os. En sådan løsning kan udmøntes på flere måder, og bør således drøftes nærmere. Personligt mener jeg, at uddannelsen af de politistuderende helt eller delvist skal foregå i en anden politikredskreds, da vi hudløst ærligt må sige, at vores organisation og opgaveportefølje er for lille til, at vi kan tilbyde den fulde uddannelsespakke inden for politiets kerneopgaver til de politistuderende, siger Ole Bolvig Hansen.

Foreningsformand Michael Per Mortensen bifalder forslaget:

- Jeg vil bare gerne have ansat nogle folk! ■

BORNHOLM VÆKSTER DERUDAF

Selvom det er svært for politiet at tiltrække tilstrækkeligt mange medarbejdere til Bornholm, så er der mange andre, der har fået øjnene op for solskinsøens potentiale.

En opgørelse fra Kommunernes Landsforenings nyhedsbrev, Momentum, viste i marts, at Bornholm placerer sig i top i forhold til andre landsdele, når det gælder evnen til at skabe nye arbejdspladser. Ledigheden er historisk lav, og flere virksomheder vælger at slå sig ned på øen.

Fra 2008 til 2015 har Bornholm præsteret en økonomisk vækst i bnp pr. indbygger på hele 10,7 procent. Det er en suveræn dansk rekord i en periode, hvor der på landsplan ellers har været et fald i væksten.

Det er især det årlige folkemøde på Bornholm, der har været med til at forvandle klippeøen fra et økonomisk udkantingsområde til en sand vækstmaskine.

Kilde: Politiken

Bornholms Politi har behov for en bemandsmæssig "redningskran" i form af faststationerede politifolk. Det mener såvel politiforening som øverste ledelse i Bornholms Politi. På billedet ses foreningsformand Michael Per Mortensen.

RIGSPOLITIET:

BEHOV FOR EN STABIL FØDEKÆDE

Flere modeller er i spil for at finde en løsning på rekrutteringsproblemerne i Bornholms Politi. Rigspolitiet er enig med kredsene i, at der er behov for at skabe en stabilitet i medarbejderskaren.

AF KARINA BJØRNHOLDT

Intet er besluttet endnu. Det er alene brainstorming og afprøvning af muligheder, der i skrivende stund drøftes mellem Rigspolitiet, Bornholms Politis øverste ledelse og Politiforbundet.

Det er vigtigt at pointere for politiinspektør Peter Ekebjærg fra Rigspolitiets National HR-partner, da DANSK POLITI spørger ind til rekrutteringsproblemerne i Bornholms Politi – og mulige løsningsmodeller.

- Generelt er det jo svært at rekruttere arbejdskraft til Bornholm, så det er ikke kun politiet, der kæmper på den front. Men når det så er sagt, så vil vi i Rigspolitiet gerne hjælpe med at stabilisere kredsens personalesituation. Lige nu er det Københavns Vestegns Politi, der har en assistanceforpligtelse over for Bornholms Politi, men dels kan den være en svær forpligtelse at opfylde for Vestegnen, og dels skaber det ingen personalemæssig kontinuitet på Bornholm, opridses Peter Ekebjærg.

Derfor er han, øverste ledelse i

Bornholms Politi og Politiforbundet i færd med at se på mulige scenarier, der kan højne antallet af polititjenestemænd på klippeøen.

Gulerødder og egne politielever

En mulighed er, at kredsene, som tidligere, uddanner sine egne politifolk. Altså at politistuderende fra dag ét bliver stationeret på Bornholm, hvorefter kredsene uddanner dem, når de er otte måneder i praktik (modul 2). Det vil så til gengæld kræve, at kredsene får sin egen uddannelsesansvarlige medarbejder samt en uddannelsesvejleder.

- Det vil jo lægge en ekstra byrde oven på de bornholmske kolleger, siger Peter Ekebjærg.

Bornholm har ikke har den bredeste portefølje inden for politiforretninger, så en anden løsning kunne være at opdele praktikken, således at nogle måneder skulle tilbringes i en større kreds.

Et tredje scenarie kunne være, at kredsene slet ikke uddanner egne

studerende, men først modtager sine "øremærkede" medarbejdere, når de er færdiguddannede fra en anden kreds. Den model benyttes i Færøsk Politi.

En gulerod kunne oveni være, at politifolk, som bliver faststationeret på Bornholm, får nemmere ved at søge en anden kreds efter en årrække på øen. I dag kan det være meget svært, grænsende til det umulige, at skifte politikreds.

Et motiverende faktor kan også være at indføre en allokeringmodel, hvor polititjenestemænd, der lader sig forflytte til Bornholm, får ekstra i lønningsposen.

- Som sagt er alle muligheder i spil, og først her i løbet af foråret vil vi beslutte os for en af løsningsmodellerne – eller måske en kombination af dem. Målet er både at sikre en stabil fødekæde til Bornholms Politi og værne om personalepolitikken, så vi undgår at tvangsflytte politifolk til Bornholm, siger Peter Ekebjærg. ■

Tidsplanen er endnu usikker, men et års tid vil der nok gå, inden bygningen til Nationalt Kriminalteknisk Center står klar efter branden, der hærgede den 9. februar. Branden kan være påsat, idet der ikke er fundet indikationer på, at branden var elektrisk forårsaget. Billedet her er af bygningen, inden den brændte.

BRAND I NKC-BYGNING KAN VÆRE PÅSAT

Omfattende brandskader betyder, at medarbejderne i Nationalt Kriminalteknisk Center (NKC) må vente i omegnen af et år med at flytte ind i deres nye tilholdssted på Ejby Industrivej. Branden kan være påsat.

AF KARINA BJØRNHOLDT

Torsdag aften den 9. februar brød NKC's kommende arbejdsplads ud i lys lue. Den 11.000 kvadratmeter store bygning var under opførelse og skulle have stået klar til indflytning i slutningen af marts. Men nu må medarbejderne væbne sig med tålmodighed – igen. De har ellers i mange år sukket efter tidssvarende bygningsforhold.

Vurderingen fra bygherrens forsikringsselskab er, at genopbygningen

af det kriminaltekniske center vil vare cirka 12 måneder fra byggestart. Tidsplanen er endnu ret usikker, men det forventes, at man kan gå i gang med byggeriet inden for et par måneder. Den omfattende rengøring efter branden er nemlig næsten slut. Dernæst kommer genetableringen af forskellige konstruktioner og til slut færdiggørelsen af selve byggeriet.

Brandårsag stadig ukendt – kan være påsat

Den brandtekniske undersøgelse indikerer, at branden er opstået i teknikrummet i kælderen, og at den har bredt sig op gennem en skakt, hvor alle elektriske installationer var monteret. Det ene af to taghuse, som indeholdt al teknikken, udbrændte helt. Resten af bygningen blev slemst sodskadet, da der endnu ikke var monteret døre i bygningen, og derfor spredtes soden hurtigt.

Det er Københavns Vestegns Politi, der efterforsker branden. Den brandtekniske rapport fastslår, at det er "altovervejende sandsynligt, at branden IKKE er elektrisk forårsaget".

Med andre ord arbejder København

Vestegns Politi ud fra en formodning om, at branden kan være påsat. Det oplyser leder af afdelingen for personfarlig kriminalitet, Ole Nielsen, til DANSK POLITI.

- Så længe efterforskningen verner, er det begrænset, hvad jeg kan fortælle, men vi har afhørt en række vidner og foretaget en række undersøgelser, som på nuværende tidspunkt ikke har ført til en opklaring af sagen. Vi har også været ude at efterlyse en ung mand, som er set løbe væk fra området kort efter brandens opståen, siger Ole Nielsen.

Bliver på Slotsherrensvej

Det er PensionDanmark, der er bygherre på NKC's nye lejemål på Ejby Industrivej. Projektleder fra Rigspoliet, Trine Mortensen, fortæller, at man i samarbejde med PensionDanmark nu vil sikre byggepladsen bedre mod udefrakommende.

Medarbejderne i NKC bliver altså boende lidt endnu på deres nuværende adresse på Slotsherrensvej i Vanløse. Her er lejemålet er forlænget frem til den 1. juli 2018. Det oplyser Rigspolietforeningen. ■

GARVET EFTERFORSKER BAG NY KRIMISERIE

Arketypen i en nutidig kriminalroman er en mandlig efterforsker, der er alkoholiseret – måske endda på stoffer – og som er bitter, vred og i konflikt med mange af sine kolleger og omgivelser.

Den fremstilling vil 59-årige Arne Woythal, mangeårig drabsefterforsker, gerne gøre op med, for det har ingen hold i virkeligheden. Han debuterede i efteråret som forfatter med kriminalromanen "De dræbtes advokat". Bind to i serien om kriminalassistenten Rasmus Berg er snart færdigskrevet.

Målet for Arne Woythal er at skrive kriminalromaner, som politifolk kan holde ud at læse. Derfor skal de give et troværdigt billede af såvel politifolk som deres arbejde.

- Det vigtigt for mig at have en hovedperson i min kriminalroman, som er en almindelig efterforsker, ligesom jeg gerne vil vise, at opklaring af forbrydelser ikke er et enmandsværk, men en kollektiv præstation, forklarer Arne Woythal.

Kriminalassistenten ved, hvad han taler om. Han har været ansat i politiet siden 1981 og har mere end 20 års erfaring med opklaring af drab. Først i afdeling A i Gladsaxe Politi og siden i Rejseholdets Drabssektion. Fra 2007 har han arbejdet som efterforsker i afdelingen for personfarlig kriminalitet i Københavns Vestegns Politi.

Se interview med Arne Woythal på DANSK POLITI's YouTube-kanal: www.youtube.com/DanskPoliti

Om Arne Woythal

- Født 18. marts 1958 og opvokset i Herlev.
- Ansat i dansk politi i 1981.
- Har i mere end 20 år beskæftiget sig med opklaring af drabssager.
- Ad to omgange udsendt som rådgiver for kriminalpolitichefer i Afghanistan.

Arne Woythal, 59-årig kriminalassistent i Københavns Vestegns Politi, samt forfatter med en mission om at skrive realistiske og troværdige kriminalromaner.

25%

Så mange flere tilfælde af bedrageri blev der anmeldt til politiet i 2016 i forhold til året før.

I alt blev 40.188 bedrageri-forhold anmeldt sidste år. Hovedparten af stigningen skyldes flere anmeldelser af databedrageri. De er steget fra 6.051 til 22.339 på blot et år.

Helt generelt er der sket en stigning i antallet af straffelovsovertrædelser fra 2015 til 2016 med 12.864 anmeldelser, svarende til en 3,3 procents stigning. Det er første gang i syv år, at tallet går opad. Ellers har antallet af anmeldte straffelovsovertrædelser været faldende siden 2009.

Kilde: Danmarks Statistik

STIGENDE VOLD OG TRUSLER MOD OFFENTLIGE PERSONER

Voldelige overfald, mens man passer sit arbejde, er desværre ikke ukendt for en lang række faggrupper i offentligt regi – herunder politiet. Faktisk sker der en stigning. Det viser en opgørelse fra Danmarks Statistik.

Vold og trusler mod polititjenestemænd ligger på omtrent samme niveau som tidligere år – godt 1.000 tilfælde om året. Inden for det specialpædagogisk arbejde er der sket en markant stigning. I 2016 blev der registreret 798 ofre i denne faggruppe. Det svarer til en stigning på 109 procent i forhold til 2015. Også personer, der udfører social- og sundhedsarbejde på institutioner, hospitaler og i private hjem samt fængselsbetjente har oplevet en stor stigning inden for vold og trusler.

SYRIENKRIGEREN

BOG En ung dansk muslim, Hassan, tager med en kammerat til Syrien for at kæmpe med Islamisk Stat (IS). Der mister han både kammeraten og troen på det retfærdige i IS's sag. Tilbage i Danmark hverves han af PET, uddannes som hemmelig agent og sendes i et samarbejde mellem PET, FE og CIA tilbage til Mellemøsten for at infiltrere IS – grundet informationer om planlagte terrorangreb i Europa, som han skal finde oplysninger om.

CIA har dog sin egen, tilslørede dagsorden om hemmeligt at bortføre den topterrorist, der skal lede terroroperationerne i Europa, og de holder flere ting skjult for PET og FE.

Men intet er i virkeligheden, som det umiddelbart tager sig ud, og et dødeligt efterretningsspil starter mellem IS, efterretningstjenesterne og den hemmelige agent Hassan.

Forfatteren er tidligere operativ chef i PET – ansat i politiet i 1972 og hemmelig agent i narkopolitiet i 1970'erne. I PET blev han specialist i kontraspionage og var i 1988 leder af PET's efterforskning af Blekingegadebanden. I samarbejde med blandt andet FBI introducerede han Criminal Profiling i Danmark.

SYRIENKRIGEREN

Skrevet af Frank Jensen
Forlaget mellemgaard

NY KOMMUNIKATIONS- MEDARBEJDER

Politiforbundet har ansat Stine Svarre Gaardhøj som ny kommunikationsmedarbejder fra den 1. april.

Hun afløser journalist Tania Kejser.

40-årige Stine er uddannet cand. com fra Roskilde Universitet og kommer fra en stilling som seniorkonsulent i Socialdemokratiets sekretariat.

Her har hun gennem flere år stået bag kampagner, kommunikationsstrategier og pr-initiativer.

Ansættelsen af Stine Svarre Gaardhøj er en del af en ny strategi med større fokus på forbunds-kommunikation i den ny digitale virkelighed.

Hun skal blandt andet udvikle Politiforbundets brug af sociale medier samt pressehåndtering og den digitale kommunikation med medlemmerne.

Dertil kommer et tættere samspil med formandskabet omkring synlighed i medierne.

”Politiforbundet er naturligvis tilhænger af, at man får nedbragt antallet af trafikulykker og færdselsdrab mest muligt. Men vi kan bestemt IKKE bifalde den zigzag-politik, som politikerne lægger for dagen. Den er intet mindre end umenneskelig over for dem, som betjener ATK-bilerne.”

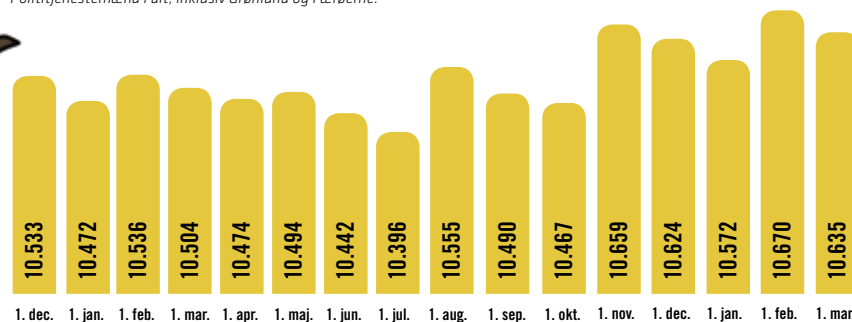
Forbundsformand Claus Oxfeldt

- sagt i forbindelse med, at regeringen vil fjerne en femtedel af politiets fotovogne til fordel for fastmonterede stærekasser.

ANTALLET AF POLITIFOLK I 2015/2016/2017

Kilde: Rigspolitiet, Koncern HR
Polititjenestemænd i alt, inklusiv Grønland og Færøerne.

FTF-UNDERSØGELSE AF PSYKISK ARBEJDSMILJØ

FTF gennemfører i 2017 for femte gang en stor undersøgelse af medlemmernes psykiske arbejdsmiljø. Politiforbundet deltager sammen med mere end 20 medlemsorganisationer i undersøgelsen. Deltagerantallet fastsættes i forhold til organisationernes medlemstal, og Politiforbundet deltager med 594 medlemmer. De udvælges fra medlemslisten efter

en procedure fastsat af FTF.

Spørgeskemaundersøgelsen er blevet udsendt i løbet af april til medlemmernes private mail, såfremt den er kendt af Politiforbundet, ellers med brevpост.

- Jeg vil gerne opfordre alle, der modtager spørgeskemaet, til at tage sig tid til at besvare den. Jo flere besvarelser, desto mere valid bliver undersøgelsen, og

derved kan den bruges politisk til at præge fremtidens arbejdsmiljø, siger Politiforbundets forhandlingsudvalgsmedlem, Niels Hedeager, der er politisk ansvarlig for arbejdsmiljøområdet.

Seneste FTF-undersøgelse om det psykiske arbejdsmiljø blev gennemført i 2011, men den deltog Politiforbundet ikke i.

Minister for offentlig innovation, Sofie Løhde, ønsker, at der kommer mere tillid til fagligheden i det offentlige og mindre dokumentation.

MINISTER: MINDRE KONTROL — MERE TID TIL KERNEOPGAVERNE

Detailstyringen af den offentlige sektor er gået for vidt. Politikerne skal holde sig til at udstikke de overordnede mål og ikke blande sig i maskinrummet. Ledelsesrummet skal gøres større, tilliden til fagligheden genetableres og rigide dokumentationskrav stoppes.

Det var der bred politisk enighed om under en velbesøgt høring på Christiansborg om fornyelse af den offentlige sektor. Høringen blev holdt ultimo marts og var arrangeret af Politiforbundet, FOA, DJØF, Dansk Sygeplejeråd og Kommunaldirektørforeningen i Danmark.

- Regeringens centrale mål i vores reform af den offentlige styring er, at der bliver mere tid til kerneopgaverne, og at der skal bruges mindre tid på skemaudfyldning og kontrol. Vi politikere er med til at skabe bureaukrati, når vi kræver helt specifikke mål, der skal opfyldes, sagde minister for offentlig innovation, Sofie Løhde (V), der var en af oplægsholderne.

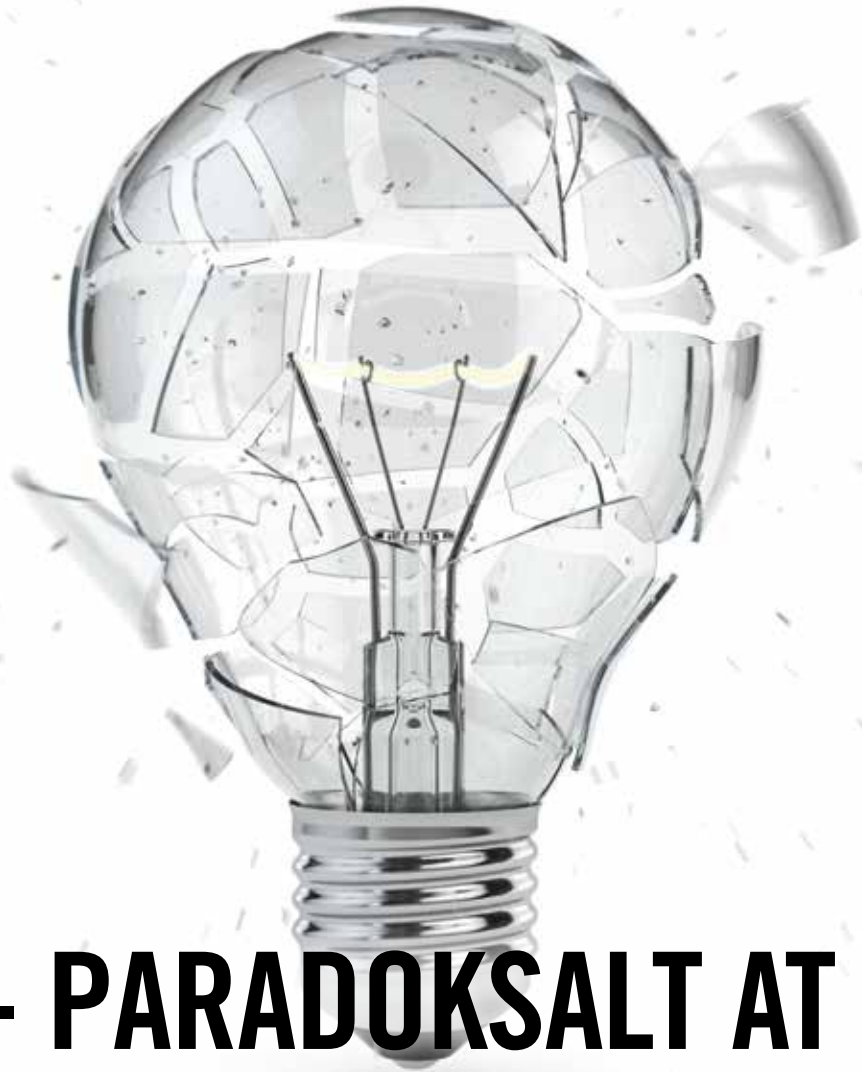
De radikales leder, Morten Østergaard,

efterlyste en ny politisk styringsmodel, hvor borgeren er i centrum. Et af de radikale pejlemærker er, at fremtidens velfærd skal måles i gode liv og ikke i kontrol af mængde, hastighed eller andet.

Formand for Politiforbundet, Claus Oxfeldt, glædede sig over de nye, samstemmende toner, der lød under høringen fra såvel politikere, eksperter som fagfolk.

- Hvor man tidligere har stået lidt i hver sin lejr og været fortalere for enten styring eller tillid, er der nu en konsensus om, at vi har behov for en fornyelse af den offentlige sektor med mindre detailstyring og mere tillid. Det er dejligt at høre, og det er noget, som vi fem faglige organisationer bag høringen løbende vil følge op på, lovede han.

På Folkemødet på Bornholm i juni sætter de fem organisationer bag høringen atter fokus på styringen af den offentlige sektor gennem et fælles arrangement.

**- PARADOKSALT AT
ARBEJDSMILJØET BLIVER
RINGERE, SELVOM
VORES VIDEN
BLIVER **STØRRE****

En af dansk politis mest erfarende folk inden for arbejdsmiljø – Kaj Anker Hansen fra Nordjyllands Politi – er bekymret for det psykiske arbejdsmiljø i dansk politi. Især mellemlederne er en presset gruppe, konstaterer han.

– Det er fint med alle de flotte ord om, at vi skal have professionel ledelse på alle niveauer, men hvis lederne selv har et elendigt arbejdsmiljø, har de jo ikke overskud til at skabe et godt arbejdsmiljø længere nede i organisationen. Det giver sig selv, siger Kaj Anker.

AF KARINA BJØRNHOLDT

I Nordjyllands Politi rimer arbejdsmiljø på Kaj Anker. Den 61-årige politiassistent er ganske enkelt synonymet på arbejdsmiljøarbejdet i såvel politiforeningen som i ledelsesregi. Ret særegent repræsenterer Kaj Anker nemlig både ledelsen og politiforeningen i arbejdsmiljøspørgsmål i Nordjyllands Politi.

Politiforeningskasketten er dog netop lagt på hylden efter 22 år som politiforeningens arbejdsmiljørepræsentant/-koordinator.

Men pensionen nærmer sig, og Kaj Anker ønsker – som den gennemstrukturerede og reelle person han er – at lave en god overdragelse til den næste, der skal samle handsken op.

DANSK POLITI møder Kaj Anker på hans kontor på politigården i Aalborg. Han tager endnu nogle år som daglig arbejdsmiljøleder på arbejdsgiversiden, inden han skal nyde sin tjenestemandspension. På reolen ved døren står kulørte ringbind sirligt i orden med påskrifter som: "APV", "Arbejdsmiljø Psykisk", "Arbejdsmiljø Fysisk", "Nærdødsulykker" og "Supplerende Arbejdsmiljøuddannelse". Desuden

"I dag er dansk politi blevet rigtigt effektivt, men det sker desværre ofte på bekostning af arbejdsmiljøet. Det er faktisk ret paradoksalt. Vi bliver dygtigere og klogere på, hvad der skaber et godt arbejdsmiljø, men det er som om, at vores arbejdsmiljø bliver ringere og ringere."

Kaj Anker Hansen, arbejdsmiljøleder og tidligere arbejdsmiljølederkoordinator, Nordjyllands Politi

er talrige mødereferater sat i kronologisk rækkefølge i mapper, og i skufferne ligger arbejdsmiljøsager for mange år tilbage. Der er orden og ordentlighed over hele linjen – og mange erfaringer at give videre til arvtageren i politiforeningen, Poul Bang Nielsen.

- Selv vidste jeg absolut ingenting om området, da jeg overtog det i 1995 efter at være blevet valgt ind i politiforeningens bestyrelse, smiler Kaj Anker, der kom til i Ålborg Politi i 1988.

Pressede mellemledere

Men i dag er Kaj Anker en af de mest garvede personer inden for arbejdsmiljø, og når han tænker tilbage på udviklingen på området, fra sin ansættelse i 1979 og op til i dag, ser han en kæmpe kontrast. Mange ting er forbedret inden for det fysiske område, men det psykiske arbejdsmiljø har det ikke godt.

- Jeg ved godt, at man ikke kan drive politiet på samme måde som tidligere, hvor vi tog i svømmehallen eller slappede af i kaffestuen, når vi havde en vagt, hvor der intet skete. I dag er dansk politi blevet rigtigt effektivt, men det sker desværre ofte på bekostning af arbejdsmiljøet. Det er faktisk ret paradoksalt. Vi bliver dygtigere og klogere på, hvad der skaber et godt arbejdsmiljø, men det er som om, at vores arbejdsmiljø bliver ringere og ringere. At der ikke kommer valuta for pengene i forhold til al den krudt, politiet bruger på at give topledelsen diplom- og masteruddannelser, konstaterer Kaj Anker.

Det er ikke ond vilje fra ledelsens side, mener han. Det vælter i dag ind med krav til såvel øverste ledelse som mellemlederne – fra rigspolitichefen og politikerne – og alle halser afsted. Især er Kaj Anker bekymret for mellemlederne.

- Generelt er vi alle pressede på

”Mellemlederne hos os – og i hele dansk politi vil jeg tro – er virkelig pressede.”

Kaj Anker Hansen, arbejdsmiljøleder

tid i forhold til mængden af opgaver. Det kan selv den bedste handleplan ikke rette op på. Mellemlederne hos os – og i hele dansk politi vil jeg tro – er virkelig pressede. De flyttes rundt efter – vil nogle mene – for godt befindende, når der omorganiseres, og det forventes, at de kan tåle det hele. At det er et vilkår som leder. Nogle gange tror jeg, at det ville hjælpe rigtigt meget på det psykiske arbejdsmiljø, hvis lederne blev medinddraget, når der skal besættes lederstillinger i kredsen, i stedet for bare at blive beordret, siger Kaj Anker.

Det giver sig selv, synes han, at lederne ikke har overskud til at skabe et godt arbejdsmiljø for deres medarbejdere, hvis deres eget arbejdsmiljø er elendigt.

Et dilemma han har italesat over for ledelsen i Nordjyllands Politi adskillige gange.

Svigtende brems blev ildåben

Kaj Anker er en mand, der ytrer sine holdninger, uanset hvor mange stjerner modtageren har på skulderen. Det kom allerede til udtryk under hans ilddåb med Mondeo-sagen tilbage i

midthalvfemserne. De fleste i dansk politi, med en lidt bedaget dåbsattest, husker den sikkert. Bremserne i Mondeo-patroljebilerne svigtede i flere tilfælde. Enten under hård udrykningskørsel, eller hvis for mange elektriske signaler i patroljebilen var tændt på samme tid. Kaj Anker førte sagen for Nordjyllands Politi, parallelt med andre kredse og Politiforbundet.

- Jeg skrev nærmest hele tiden til Rigspolitiet og var også to gange på landsdækkende tv. Jeg begik dog den begynderfejl, at jeg skrev direkte til vicerigspolitichef Justesen, men jeg lærte hurtigt, at jeg nåede længst, hvis jeg gik den slagne kommandovej, husker Kaj Anker og bladrer i en rød mappe, hvor Mondeo-sagen fylder godt op.

Begynderfejlen afholdt dog ikke Kaj Anker fra at træffe en markant beslutning.

- I december 1999 nedlagde jeg, med politiforeningen i ryggen, kørselsforbud i Nordjyllands Politi. Ledelsen satte spørgsmålstegn ved lovligheden i det, men jeg havde is i maven og var ligeglad med, om Justesen eller rigspolitichefen var imod

Mondeo-sagen blev Kaj Anker Hansens ilddeb. Han endte med at træffe en ret spektakulær beslutning om kørselsforbud i Nordjyllands Politi.

det. Det handlede om kollegernes sikkerhed – og symbolværdien i et kørselsforbud, fortæller Kaj Anker.

Det hele endte med, at Ford erkendte, at der kunne være problemer med bremserne, og alle politiets Mondeoer kom en tur på værksted. Sagen havde dog varet så længe, at flere af de berørte biler allerede var skiftet ud i politiets vognpark.

En frygtløs hanelefant

Formanden for Nordjyllands Politiforening, Poul Buus, betegner Kaj Anker som intet mindre end frygtløs. Som en anden hanelefant har han gennem 22 år kæmpet for at få indført diverse love og regler inden for sikkerhed og arbejdsmiljø. Eksempelvis da rygeforbuddet på offentlige arbejdspladser blev en realitet i midten af 90'erne.

"Hvorfor frygtløs? Jo, Kaj Anker gik uden tøven i gang med at håndhæve rygeforbuddet. Først i bilerne, hvor der formentlig altid har været rygeforbud. Dernæst på skrivestuerne og i tv-rum. Der var ingen ledere, der gjorde noget ved det af frygt for at blive bedt om at passe sig selv. Men ikke Kaj Anker. Han gik med sin fulde

vægt ind i at påtale overtrædelserne", fortalte Poul Buus på foreningens generalforsamling i februar, hvor de fremmødte tog afsked med Kaj Anker som foreningens arbejdsmiljøkoordinator.

- Det var nu heller ikke alle, der talte lige pænt til mig, når jeg påtalte, at de ikke skulle ryge i for eksempel bilerne. Det ville de da skide på, men jeg fortsatte med at påtale det og kunne jo dække mig ind under min titel som sikkerhedsrepræsentant, som det hed dengang, fortæller Kaj Anker.

Gnaven arkitekt

Da der i 1995 skulle bygges ny politigård i Aalborg, spillede Kaj Anker også en væsentlig rolle. Med en baggrund som tømrer var han en af de få i byggeudvalget, der kunne læse og forstå arkitektens tegninger. Kaj Anker læste tillige op på bygningsreglementet, og han blev hurtigt dén, som de andre i byggeudvalget lyttede til.

- Jeg havde forudsætningerne i forhold til de andre, der typisk var politifolk eller jurister. Jeg fik en del ændringer igennem, fordi jeg opda-

gede fejl eller mangler. Eksempelvis var der for få toiletter i forhold til bygningsreglementet. Jeg blev også inviteret med til det afsluttende møde, fordi arkitekten ønskede at møde "den klovn, der var skyld i, at det hele blev forsinket", griner Kaj Anker.

Ingen "dem eller "os"

Det fysiske arbejdsmiljø er til at have med at gøre, ifølge Kaj Anker. Det handler om love, regler og løsninger. Det psykiske arbejdsmiljø er straks sværere at håndtere. For den erfarne arbejdsmiljøleder og eks-arbejdsmiljøkoordinator er der dog ingen tvivl om, at det er her udfordringen ligger i dansk politi – i dag og fremover.

- Men det er også det, som er sværest at gøre noget ved, for det er forskellige ting, der belaster den enkelte. Jeg tror, det værste er, hvis folk ikke føler, at de bliver hørt. Ledelsen kan i disse år prise sig heldige med, at politifolks loyalitet er så høj, at kun et mindretal søger væk, siger Kaj Anker.

Hvis han selv skal beskrive, hvad han forbinder med et godt psykisk arbejdsmiljø, er det, at man kan se en mening med sine arbejdsopgaver, og at man har den nødvendige tid til at få dem løst på en faglig forsvarlig måde.

- Generelt skal man gerne være glad, når man tager på arbejde og være fyldt med en lyst til at gøre den indsats, der er påkrævet. Personligt føler jeg mig heldig. Jeg elsker mit arbejde over alt på jorden. Mange vil mene, at arbejdsmiljøområdet er usexet og tørt, og ja, det handler om lovgivning. Det er ikke til forhandling, og det handler hverken om sejre eller nederlag. Det handler til gengæld om at finde løsninger til alles bedste. Der bør aldrig være noget "dem" eller "os", når det handler om arbejdsmiljø. For det er kun sammen, at vi kan skabe et godt arbejdsmiljø, og alle – høj som lav – nyder godt af det, pointerer Kaj Anker. ■

KONGRES I POLITIFORBUNDET

Politiforbundet holder kongres den 28. – 30. april i Aalborg Kongres & Kulturcenter.

Det betyder, at cirka 250 tillidsfolk fra hele landet mødes for at diskutere politiets vilkår og virkelighed. Samtidig lægges sporene for de kommende fire års indsats for blandt andet arbejdsmiljø, løn og faglighed. Der er kongres hvert fjerde år. Kongressen er Politiforbundets øverste myndighed.

Hvem deltager på en kongres?

Kongressen består af delegerede fra foreningerne fra alle Politiforbundets lokale afdelinger i hele landet. Antallet af delegerede bliver udregnet efter, hvor mange medlemmer der er i den pågældende politiforening. En række gæster deltager traditionen tro i kongressen. Det er blandt andre justitsminister Søren Pape Poulsen (K), formand for FTF Bente Sorgenfrey og rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg.

Hvad skal der vedtages på kongressen?

De delegerede skal vælge forbundsformand og næstformand. I år genopstiller Claus Oxfeldt som formand og Claus Hartmann som næstformand. De vælges for en fireårig periode. Der er ingen modkandidater.

Claus Oxfeldt blev valgt som formand i 2013, og Claus Hartmann blev første gang valgt som næstformand i 2009.

Øvrige punkter på kongresdagsordenen er et oplæg om lønsammensætning samt en debat omkring politiets fremtidige faglighed, struktur og opbygning. Der skal ved kongressens slutning vedtages en såkaldt kongresvedtagelse, som beskriver, hvilke punkter der arbejdes videre mod i den kommende kongresperiode.

Hvad laver man på en kongres?

Formanden aflægger sin beretning, der dels ser tilbage og gør status på de seneste fire år i Politiforbundet, men også ser frem mod kommende udfordringer. Beretningen er derefter til debat blandt de delegerede. De kan gå på talerstolen og kommentere og sætte fokus på væsentlige områder, der optager dem i deres politikreds. Temaet for årets kongres er "Politiforbundet – et stærkt fagligt fællesskab", da vi gerne vil fokusere på udviklingen af politiets arbejde og opgaver, som har været under stor forandring gennem de senere år, men også emner som faglighed, professionalisme og fremtidens politi. Vi ser det som vores pligt at sikre debat og fokus på politiets rolle i samfundet i Danmark og resten af verden.

Vi glæder os til en god kongres med masser af gode debatter!

Hvad mener vi med sloganet - et stærkt fagligt fællesskab?

- Tid til at udvikle og uddanne sig.
- Flere polititjenestemænd så vi kan løse opgaverne forsvarligt og til borgernes bedste.
- Fagligheden skal i fokus og tages alvorligt, så politiet selv kan prioritere arbejdsgangene.
- Tid til at dyrke sammenholdet og fællesskabet. På den måde bliver vi bedre. Stoltheden i højsædet.
- Der skal ikke drives rovdrift. Mere fokus på balance mellem arbejde og familieliv.
- Der skal gøres op med lette løsninger og fine konsulentrapporter, der bliver til langt væk fra politiets hverdag. Lyt til politiet – vi er eksperterne.
- Tiden er kommet til at diskutere en ny og mere simpel styringsform i politiet.

Det vidste du ikke om kongressen...

- Indtil 2009 hed det ikke kongres, men "ombudsmøde". Der har været holdt 70 ombudsmøder gennem tiden og tre ordinære kongresser. Senest har der været kongres i 2009 og i 2013.
- Det er første gang, kongressen bliver afholdt hen over en weekend, da de delegerede ikke længere får tjenestefri til at deltage.

Følg kongressen live

Politiforbundet.dk

[Facebook.com/Politiforbundet](https://www.facebook.com/Politiforbundet)

Twitter @Politiforbundet

Facts om kongressen

- Politiforbundet organiserer cirka 11.500 medlemmer, heraf 10.550 polititjenestemænd.
- Der er 170 delegerede.
- Der er 35 foreningsgæster, inviterede gæster – herunder fra Justitsministeriet, Rigspolitiet, organisationer, samarbejdspartnere og lokale gæster fra Aalborg.
- Der er ni æresmedlemmer og tidligere formænd.
- Der er seks udenlandske gæster.
- I alt kommer vi op på cirka 350 deltagere, når vi er flest.

Fik
du
læst

HAR DU STYR PÅ DIT REJSEFRADRAG?

Når du udstationeres til et midlertidigt tjenestested, er der mulighed for rejsefradrag på selvangivelsen. Det gælder også ved rejser i udlandet, Grønland og Færøerne.

Politiforbundet har i samarbejde med Deloitte udarbejdet en udregningsmodel, hvori du kan indtaste de konkrete rejsedøgn/timer, som du har været afsted. Gå ind på:

<http://www.politiforbundet.dk/medlemsinformation/loen/fradrag-i-forbindelse-med-tjenesterejser>.

Vær opmærksom på, at modellen på vores hjemmeside er blevet tilrettet i april, da Deloitte har fundet en unøjagtighed. Har du benyttet udregningsmodellen før da – og har haft mere end 28 rejsedøgn, hvor der er udbetalt godtgørelse med ureduceret sats for alle døgn – bør du foretage en ny indtastning og tilrette fradraget på sin selvangivelse/årsopgørelse, da den tidligere udregningsmodel kan have beregnet et for højt fradrag.

Evaluerings af Den Uafhængige Politiklagemyndighed

Lektor i kriminologi ved Københavns universitet, Lars Holmberg, satte i april sidste punktum i sin evaluering af Den Uafhængige Politiklagemyndighed (DUP).

Af evalueringen fremgår det blandt andet, at 58 procent af klagerne opfatter DUP'en som uafhængig. Det tidligere Politiklagenævnet i 2008 lå blot på 11 procent.

Politiforbundets formand Claus Oxfeldt glæder sig over, at DUP'en opleves som uafhængig, og at det der er tilfredshed omkring de afgørelser, der bliver truffet.

- Jeg synes også, det er interessant at notere sig, at det kun er 19 procent af klagerne, der ønsker, at politifolkene bliver straffet, siger han.

En anden af evalueringens konklusioner er, at det nuværende system med en uafhængig politiklagemyndighed nogenlunde er den bedste ordning, der kan tænkes, hvis det overordnede fokus for klagesystemet fortsat skal være at afdække politipersonalets mulige individuelle ansvar. Men i samme ombæring påpeger den, at man er nødt til at gøre op med det grundlæggende fokus på det individuelle ansvar, hvis man ønsker at fokusere på klagerens tilfredshed og for at øge forståelse mellem politi og borgere.

Claus Oxfeldt er enig:

- Vi er som politi ikke ude som enkeltpersoner, vi er ude for at løse en bestemt opgave. Derfor er jeg meget enig i, at man skal gøre op med at fokusere på det individuelle ansvar, og det er noget, man skal se på fremadrettet.

DEN OFFENTLIGE SEKTOR SKAL REFORMERES

FOTO: SCOTT MAXWELL

Innovationsminister Sophie Løhde (V) og regeringen har fremlagt forslag til det, de kalder "sammenhængsreformen", som kommer med bud på, hvordan den offentlige sektor kan blive bedre og mere effektiv. Reformen kommer til at berøre tusindvis af offentligt ansatte. Målet med reformen er at udrydde tidsspilde, sikre bedre sammenhæng, udnytte ny teknologi og uddanne kompetente ledere.

Reformen er delt op i fire områder:

- 1. Mere tid til kerneopgaver** inden for dagtilbud og ældreområdet. Regeringen vil kulegrave alle velfærdsområder for at se, hvad medarbejderne bruger tid på for at undersøge, om der kan droppes regler og processer.
- 2. Bedre velfærd på tværs af sektorer.** Her skal ses på sammenhæng i den offentlige sektor, og overgange mellem eksempelvis dagtilbud og skole skal have et eftersyn, ligesom samarbejdet mellem områder som det sociale, beskæftigelse, integration og sundhed skal fungere bedre.
- 3. En mere tidssvarende offentlig sektor.** Flere digitale løsninger, mere nudging, og så vil regeringen indføre såkaldt benchmarking som et centralt værktøj til at sammenligne, hvor dygtige regioner, kommuner og enkelte institutioner er til at løse opgaver.
- 4. Bedre ledelse.** God ledelse er en forudsætning for, at engagerede og dygtige offentlige medarbejdere dagligt leverer service af høj kvalitet. Det kræver, at de offentlige ledere kan bidrage til at skabe en kultur, hvor medarbejderne motiveres, og hvor fornyelse er en integreret del af det daglige arbejde.

Politiforbundets formand, Claus Oxfeldt, har sammen med formænd for FOA, Djøf, Dansk Sygeplejeråd og Kommunaldirektørforeningen skrevet en kommentar omkring udspillet, hvor de blandt andet frygter overstyring af de offentligt ansatte. De mener, at regeringen skal vise mere tillid til de offentligt ansattes faglighed i stedet for at styre i detaljen. Derved mener de, at det giver mere optimale rammer for, at de forskellige fagligheder i den offentlige sektor kan spille bedre sammen til gavn for borgerne.

Politiforbundet
H. C. Andersens Boulevard 38
1553 København V
Telefon: 33 45 59 00
Mail: mail@politiforbundet.dk
Åbningstider: 9.00-15.00

Formand:
Claus Oxfeldt
Mobil: 51 27 30 30

Næstformand:
Claus Hartmann
Mobil: 40 14 14 99

Formand for Syd- og Sønderjyllands Politiforening:
Niels Hedeager
Mobil: 20 47 87 41

Formand for Vestegnens Politiforening:
Jørgen Jensen
Mobil: 24 96 30 02

Formand for Rigspolitiforeningen:
Jørgen Olsen
Mobil: 22 75 25 94

Formand for Nordjyllands Politiforening:
Poul Buus
Mobil: 72 58 15 58

Formand for Midt- og Vestjyllands Politiforening:
Jørgen Fisker
Mobil: 72 58 25 81

Formand for Østjyllands Politiforening:
Heino Kegel
Mobil: 72 58 19 27

Formand for Sydøstjyllands Politiforening:
Carsten Weber Hansen
Mobil: 42 77 05 55

Formand for Fyns Politiforening:
Steffen Daugaard
Mobil: 41 38 18 34

Formand for Københavns Politiforening:
Michael Bergmann Møller
Mobil: 72 58 83 59

Formand for Nordsjællands Politiforening:
Lars Jensen
Mobil: 42 56 42 30

Formand for Midt- og Vestsjællands Politiforening:
Mogens Heggelund
Mobil: 25 42 63 15

Formand for Sydsjællands og Lolland-Falsters Politiforening:
Kaj Rasmussen
Mobil: 25 36 37 15

Formand for Bornholms Politiforening:
Michael Per Mortensen
Mobil: 53 80 05 07

Formand for Politilederforeningen:
Michael Agerbæk
Mobil: 72 58 89 54

Formand for Domstolenes Tjenestemandsförening:
Pia Broström
Mobil: 23 74 54 06

Eg. formand for Grønlands Politiforening:
Jesper Fleischer
Mobil: 00299 58 69 22

Formand for Færøernes Politiforening:
Absalon Árgarð
Mobil: 00298 28 48 82

Billigt billån - specielt til dig

Billån med
**MEDLEMS-
FORDELE**

Er du medlem af Politiforbundet, kan du nu låne til en ny bil på ekstra gode betingelser. Her er ingen skjulte gebyrer eller ekstraordinære omkostninger - du betaler for oprettelse, og får en lav variabel rente på 2,95 % p.a.

Billån med medlemsfordele - 2.231 kr./md. før skat

- Løbetid: 84 måneder • Udbetaling: 40.000 kr. (20 %)
- Bilens pris: 200.000 kr. • Lånebeløb: 160.000 kr.
- Variabel rente: 2,95 % p.a. • Debitor rente: 2,98 % p.a.
- Samlede låneomkostninger: 27.443 kr. • ÅOP: 4,70 %
- Samlet tilbagebetaling ekskl. udbetaling: 187.443 kr.
- Rentesatserne er variable og gældende pr. 1. april 2017

Billån med medlemsfordele kræver almindelig kreditgodkendelse. Bilen skal kaskoforsikres. Udgifter til forsikring er ikke medregnet. Renten gælder ved oprettelse af nye billån samt ved overførsel af billån fra andre banker/finansieringsselskaber. Der er 14 dages fortrydelsesret på lånet.

BILLIGT BILLÅN - BEREGN NU

Beregn selv eller søg billån på: lsb.dk/politi

BILLIGT BILLÅN - RING NU

Ring: Ring **3378 1966** hvis du vil tale billån med en personlig rådgiver

Online: Gå på lsb.dk/politi og 'vælg book' møde. Så kontakter vi dig.

lån & spar

din personlige bank

DRAB PÅ PARADISØERNE

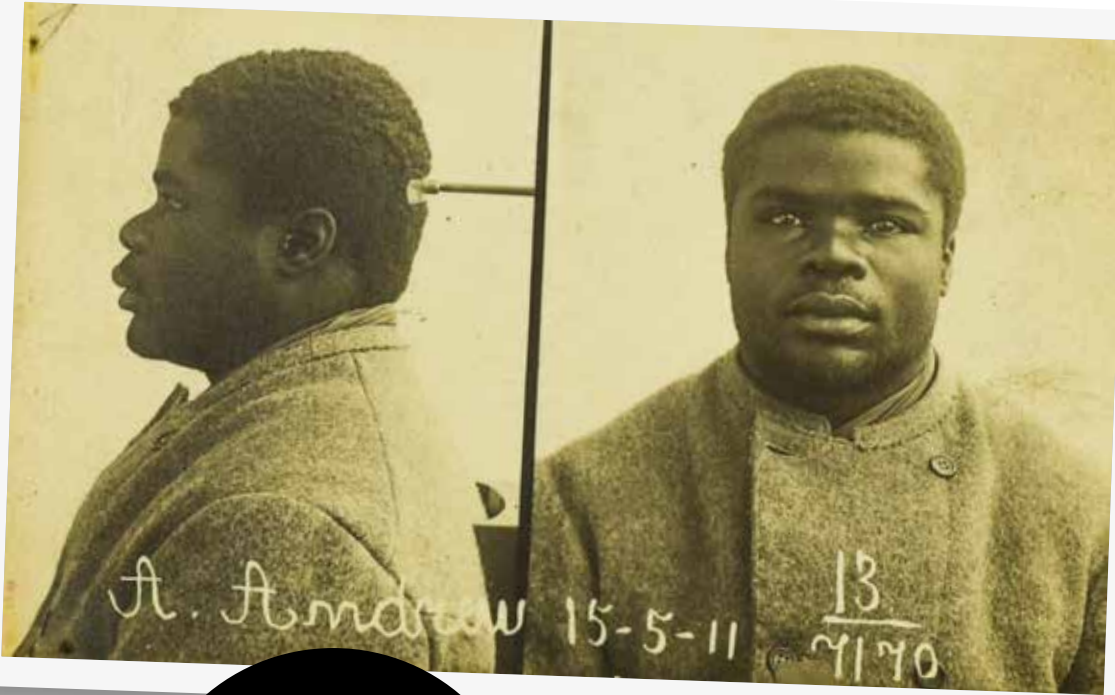
Liget af en ældre mand og en hårdt såret ung kvinde blev den 18. december 1909 fundet på landevejen til den vestindiske ø St. Thomas' hovedby, Charlotte Amalie. Mandens hoved var næsten afhugget. Mistanken blev hurtigt kastet på den sårede kvindes kæreste, Adolphus Andrew. Han tilstod under afhøring, men forklarede samtidig, at drabet på den ældre mand, landarbejderen Jonathan Horsford, og drabsforsøget på den unge pige, Alice Amanda Georg, var sket i selvforsvar. Andrew havde mødt de to på landevejen til Charlotte Amalie. Under samtalen havde Andrew krævet at tale med Alice under fire øjne, men dette havde Horsford truende afvist, idet han havde svinget en cutlass, en lang machete, foran Andrews ansigt. Andrew var blevet bange og havde hævet sin cutlass og slået ud efter Horsford, hvorved han havde ramt ham på halsen. Efterfølgende var det kommet til tumult med Alice, og hun var også blevet såret. For at understrege at der vitterligt havde været tale om selvforsvar, viste Andrew forskellige snitsår omkring nakken og halsen.

Var dette nu sandheden omkring forbrydelsen? Politiet var i tvivl. Heldigvis havde der været vidner. Kokkepigen på den nærliggende plantage, St. Thomas, var nemlig løbet hen til vinduet, da hun havde hørt støj fra landevejen. Her havde hun set Horsford og Andrew stå over for hinanden. Horsford havde råbt: "Slip pigen!", mens Andrew svarede: "Hvad kommer det Dig ved?!" Derpå havde Andrew løftet sin cutlass og rettet et dræbende hug mod Horsford.

Kokkepogens vidneudsagn underbyggedes af udsagn fra Alice. På trods af at hun havde et meget dybt hug over halsen og hugsår over resten af kroppen, overlevede hun nemlig mirakuløst og kunne derfor give en beskrivelse af begivenhedsforløbet. Hun fortalte, at hun på drabsdagen var taget ud for at besøge en veninde. Hun var imidlertid bange for at gå alene på landevejen, da hun tidligere havde brudt forbindelsen til Andrew, fordi han havde mishandlet hende. Hun bad derfor Horsford om at følge sig på vej.

Adolphus Andrews cutlass, som han brugte til at dræbe landarbejderen Jonathan Horsford med. Han forsøgte også at slå sin ekskæreste, Alice Amanda Georg, ihjel med den. Men hun overlevede mirakuløst.

Adolphus Andrew blev idømt dødsstraf ved St. Thomas Byting, såvel som Landsretten og Højesteret. Dommen blev efterfølgende ændret til fængsel på livstid. Andrew døde under sit fængselsophold i Horsens Statsfængsel.

**SÆRUDSTILLINGEN,
"DE FORDØMTE –
FORBRYDELSE OG STRAF
PÅ DE VESTINDISKE ØER"
ÅBNES AF RIGSPOLITICHEFEN
DEN 17. MAJ 2017.**

Alices frygt for hvad Andrew kunne finde på, viste sig berettiget. Pludselig stod han foran dem med en cutlass i hånden. Andrew krævede, at den rædselsslagne Alice gik med ham. Dette ville Horsford imidlertid forhindre, idet han påpegede, at Alice ikke længere ønskede at have noget med Andrew at gøre. Herpå havde Andrew brutalt hugget Horsford ned. Efterfølgende tildelte Andrew Alice flere livsfarlige hug med cutlassen. Hun var styrtet om og havde ligget som død, hvorfor Andrew havde spurgt hende: "Er du død?". Noget uforsigtigt havde hun svaret: "Ja!" Derpå havde Andrew tildelt hende yderligere hug med cutlassen. Alice var dog fortsat i live og kunne se, at Andrew tildelte sig selv flere snit med en barberkniv omkring halsen. Formentlig for at få drabene til at ligne selvforsvar.

Konfronteret med disse vidneudsagn tilstod Andrew. Hans hensigt havde været at myrde Alice, men han fastholdt, at drabet på Horsford ikke var intenderet. I den efterfølgende retssag blev Andrew idømt dødsstraf ved St. Thomas Byting, såvel som Landsretten og Højesteret. Dommen blev efterfølgende ændret til fængsel på livstid. Andrew døde under sit fængselsophold i Horsens Statsfængsel.

Adolphus Andrew-sagen er en af ni drabssager fra Dansk Vestindien, der, som noget helt unikt, er bevaret i Politimuseets arkiver. Drabssagerne, der ligger efter slaveriets afskaffelse og er fra perioden 1858-1912, giver et sjældent indblik i de meget særprægede retsforhold, der herskede på de tre danske øer, St. Jan, St. Thomas og St. Croix. Hvad der naturligvis først springer i øjnene, er det forhold, at Andrew døde i Horsens Statsfængsel. Forklaringen herpå er, at gerningsmænd til mere alvorlige voldssager, hvor strafferammen var over to år, som udgangspunkt blev sendt til Horsens Statsfængsel, hvor de måtte afsone deres dom.

Andrews dødsdom springer også i øjnene. Det forekommer jo at være en hård dom. Udmålingen af straffene på De Vestindiske Øer fulgte da også Christian V's Danske Lov helt frem til 1917 – hvilken ellers i Danmark var blevet ændret betydeligt med straffeloven af 1866. På øerne gjorde Danske Lovs drakoniske straffe sig således stadig gældende. Mest besynderlig var straffene for sædelighedsforbrydelser og drab, hvor dommen var "Baal og Brand", altså levende afbrænding. Overlagt drab takseredes med dødsstraf, ofte efterfulgt af afhugning af hovedet, der skulle sættes på en stage til skræk og advarsel eller alternativt hjul og stejle. Når sagerne afsluttedes ved Højesteret i København, blev dommene omstødt, og gerningsmanden tildelt en anden straf, da man i Danmark netop ikke længere brugte sådanne drakoniske straffe.

Drabssager fra De Vestindiske Øer giver et sjældent indblik i et særpræget og mørkt kapitel af dansk politihistorie. Det er kun 100 år siden, men det føles som at træde ind i en anden verden.

I anledning af 100-året for salget af øerne, åbner Politimuseet en ny særudstilling, der viser en række unikke genstande fra sagerne. Udstillingen giver et indblik i de enkelte drabssager og fortæller historien om de særprægede vestindiske rets- og politiforhold. ■

DEBAT

DEBATINDLÆG I FAGBLADET DANSK POLITI *DANSK POLITI modtager meget gerne dit indlæg. Send det til blad@politiforbundet.dk sammen med et portrætbillede af dig selv. Redaktionen forbeholder sig retten til at redigere og forkorte modtagne indlæg, naturligvis uden at ændre i de holdninger, indlægget giver udtryk for. De debatindlæg, der bringes, tegner udelukkende skribenternes egne holdninger, og er altså ikke et udtryk for Politiforbundets fagpolitiske retning eller ståsted.*

*Af pa. Morten Krogh Jakobsen,
Almen Efterforskning Odense,
Fyns Politi*

Anstændigheden tilbage på arbejdspladsen – TAK!

Kære rigspolitichef

Som ansat i firmaet henvender jeg mig direkte til dig som arbejdsgiver. Årsagen er helt enkel og ganske klar: DER UDVISES IKKE FORNØDEN RESPEKT FOR MEDARBEJDERNE!

Hvad mener jeg så med det? Jo, siden 1. december 1999 har jeg været en slags "medejer" af vores stolte firma – et firma, som helt indiskutabelt er under voldsomt pres – det er her, du kommer ind i billedet.

Som følge af dette pres, som måske er opstået på Christiansborg, i samfundet som helhed eller som en kombination heraf tilsat mangel på vilje til at sige fra

hos øverste ledelse i Rigspolitiet – hvor man fejlagtigt har troet, at man ved en gang imellem at komme med de "rigtige" måltal for responstid, færdselslovsovertrædelser og så videre, har kunnet holde trit med de stadigt voksende krav – ser vi i dag nedslidte og modløse politifolk.

Så hvem betaler prisen? Kort og godt: MEDARBEJDERNE (og i sidste ende samfundet) – det kan ingen være tjent med. Hvor er dekretet vedrørende ny alkoholpolitik blevet skabt? Hvorfor nu dette unødvendige tiltag? Er vi virkelig en flok alkoholikere, der behøver sådanne forbud? Er der nogen, der forstår at udvise selvbeherskelse, dømmekraft og konduite, så er det da os politifolk. Alkoholpolitikken kan derfor udelukkende opfattes som chikane mod medarbejderne!

Udover det, har vi alle sammen helt aktuelt været gennem en forkrampet og urimelig planlægning af noget af det allervigtigste for en politimand/-kvinde – nemlig årets sommerferie. Hvorfor i himlens navn har Rigspolitiet opfundet, at kun 30 procent af de samlede styrker, læs *mindre end en tredjedel*, må afholde ferie samtidig – hvad er man bange for? Hvordan

skal vi nogensinde have en bare rimelig chance for at holde en samlet ferie med vores familier i skolernes sommerferie?

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at vi i efterforskningssøjlen i Fyns Politi mellem jul og nytår havde et minimumstal på 1+10, det vil sige cirka ti procent af medarbejderne i søjlen skulle være på arbejde. I påskedagene (fem stk.) vil der næppe være mere end ti procent tilstede i de forskellige afdelinger rundt i landet – så hvorfor 30 procent der, hvor det gør allermost ondt på medarbejderne?

Husk på, at vi forvejen kommer, når du kalder. Vi kommer i forbindelse med tilkald, vi stiller op til ugelange vagter ved grænsen i Rødby, eller til bevogtning i København, væk fra familien. Herudover sker i denne tid talrige omlægninger af tjenester med meget kort varsel, sletning af fridage, inddragelse af frihed, tvangsudbetaling af tilgodehavende frihed og så videre.

Kære Højbjerg: Du har nogle af de mest loyale, ansvarsbevidste, arbejdsomme og trofaste medarbejdere, man kan få i kongeriget. Hav nu respekt for dem og behandl dem ordentligt, for selv disse medarbejdere har en grænse.

Et nyhedsbrev en gang imellem, hvor du eller vores egen politidirektør tegner et forkvaklet skønmaleri af tingenes tilstand og samtidig prøver at rose medarbejderne, klinger bare så ufatteligt hult.

Hvis du vil undgå opsigelser, som er lig med mistede kompetencer, sygefravær, mistriivsel og i sidste ende forringet service til borgerne, så er det godt nok på høje tid med nogle klækkelige indrømmelser.

Tænk også på kommende medarbejdere, der vel ikke kun skal bestå af kadetter med et tillægsmodul hist og her.

Respekt om medarbejderne og anstændigheden tilbage – TAK! ■

SVAR

Kære Morten,

Tak for dit indlæg i debatten om vores fælles arbejdsplads. Jeg deler fuldt ud dit syn på, at vi i politiet har en styrke af loyale, ansvarsbevidste, arbejdsomme og trofaste medarbejdere, der yder en kæmpe indsats.

Jeg er til gengæld ikke enig i, at vores alkoholpolitik eller vores retningslinjer for afholdelse af ferie skulle være et udtryk for manglende respekt eller anerkendelse.

Lad os tage rundskrivelsen vedrørende ferie først. Der har aldrig været større krav til politiets parathed, end der er nu. De trusler, som borgerne forventer at vi kan håndtere, bliver vi mindet om, hver gang der sker et terrorangreb et sted i et af vores nabolande. Du kan formentligt huske sidste års sommer med angreb i blandt andet Nice, München, Ansbach, Reutlingen og Würzburg.

Derfor skal politiet til enhver tid opretholde et operativt minimumsberedskab med den rigtige størrelse og de rigtige kompetencer.

Det kræver, at der hele tiden er en tilstrækkelig strategisk

reserve til rådighed. Og det er ikke kun et spørgsmål om beredskabet. Det gælder også i forhold til politikredsenes og Rigspolitiets understøttende stabe, herunder efterforskning, logistik og krisekommunikation.

Derfor har Rigspolitiet bedt politikredsenes være særligt opmærksomme på hvem og hvor mange, der holder ferie på samme tid. Indenfor rammerne af dét operative krav, er det klart, at politikredsenes i videst muligt omfang skal tage højde for den enkeltes ønsker og behov. Men vi kommer ikke uden om, at dansk politi skal have den samme skarphed midt i sommerferien, som vi har på alle andre tider af året, uanset hvor meget vi ville ønske, at det kunne være anderledes.

Hvad angår alkoholpolitiken, så tager Rigspolitiet sit ansvar som arbejdsgiver alvorligt. Sundhedsstyrelsen peger på, at op imod 585.000 danskere har et skadeligt forbrug af alkohol, og at cirka 140.000 har et afhængigt forbrug. De fleste af disse personer er i arbejde.

Derfor har vi naturligvis også i politiet præciseret, at alkohol og arbejde ikke hører sammen.

Vores alkoholpolitik skal

også sikre, at de ansatte tilbydes den bedst mulige hjælp, hvis de får problemer med et overforbrug eller et decideret misbrug. Vi har alle et ansvar for at gribe ind, hvis en kollega kommer for langt ud.

Men det er ikke det samme som, at der ikke kan drikkes alkohol ved særlige lejligheder såsom et jubilæum, en reception eller en julefrokost. Den lokale ledelse må i de konkrete tilfælde vurdere, om der kan gives tilladelse til at drikke alkohol.

*Med venlig hilsen,
Rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg*

VI HAR BRUG FOR SKARPE HOLDNINGER:

DANSK POLITI er medlemmernes fagblad. Derfor har vi brug for jeres holdninger og meninger.

**Skriv til
blad@politiforbundet.dk**

Af Uffe Clausen, pensioneret vpk.

Politiledelsen og politikerne er blevet hinandens problem

Politikerne stiller krav, og politiledelsen kan ikke honorere kravene.

Politiledelsen forsøger at være politikerne følgagtige uden at råbe tilstrækkeligt højt om de grundlæggende problemer. Her svigter politiledelsen.

Det må være en leders pligt at sige til og fra, for det er svært at drive en virksomhed efter de mål, der er, hvis ikke der medfølger tilstrækkelige økonomiske ressourcer.

Målet må være, at vi har et politi i Danmark, som på tilfredsstillende vis kan betjene alle borgere. Også i Udkantsdanmark. Og et vigtigt mål må tillige være, at vi har et politi, som er mere ude i befolkningen, så borgerne ikke længere føler, at politiet har fjernet sig fra dem og ikke kun befinder sig centraliseret i de store byer.

Desværre har borgmestrene mange steder ikke været vågne nok og råbt tilstrækkeligt højt op om mere politi på møderne i kredsradene.

Næsten stiltiende har de accepteret, at politiet mange steder er blevet fjernet fra befolkningen i centraliseringens hellige navn, og borgmestrene har naturligvis ikke haft den politifaglige indsigt, som skal til for at vurdere udviklingen.

Derfor ser vi i dag et politi, som ikke fungerer efter hensigten, og hvor borgerne føler utryghed. Og når det nære politi fjernes, tilflyder der heller ikke længere gode informationer til politiet, som kan bruges i efterforskningen. Det er udmærket, at man kan ringe 114 og give et tip og forvente anonymitet. Men holder det vand hele vejen igennem, hvis personen er "kendt", og hvis sagen ender i retten?

Tidligere fik politiet informationer i tillid – face to face – fordi politiet var tættere på befolkningen. Det er nu gået tabt – et uvurderligt redskab i politiarbejdet.

Folketinget har i retsplejeloven og ved politiforlig lagt rammerne for politiets virke, men man har ikke bevilget tilstrækkelige økonomiske ressourcer til at gennemføre forandringerne.

Der har alene været tale om lappeløsninger.

Justitsministrene har sagt javel og klappet hælene sammen. Det samme har politiledelsen vel vidende, at der ikke har været tilstrækkelig økonomi til at kunne løse alle nødvendige opgaver. Derfor har vi også ustandseligt hørt om, at politiet mangler ressourcer, når borgerne har klaget over dårlig politiservice.

Politidirektørerne er bundet af fastlagte økonomiske rammer, og så kan det være meget svært at drive forretningen POLITI, da der hurtigt kan opstå uforudsigelige situationer med for eksempel udvikling af bandekriminalitet, terror, grænsebevogtning og så videre, hvilket er meget mandskabskrævende. Vi har set det ved de store topmøder, hvor man i flere dage har flyttet næsten halvdelen af politistyrken til København

til bevogtningsopgaver. Og det dræner langsigtet, da det enten skal betales eller afspadseres, ligesom det slider på familielivet.

Nu skulle løsningen så være et mere effektivt politi med en masse specialenheder og med ansættelse af mange akademikere, læser man. Så er der måske ikke så meget brug for politifolk, synes det nye at være udtryk for?

Er det ikke lige lovlig meget akademisk tænkning?

Men man kan jo ikke forvente andet, når den øverste ledelse i vid udstrækning er akademikere, som aldrig har sat deres ben i et par politisko og deltaget i egentligt politiarbejde. Anderledes er det i Forsvaret. Her skal en officer igennem hele uddannelsen for at komme i topposition, hvilket fremmer forståelsen.

Centraliseringen har medført uholdbare hokuspokus-løsninger, som svarer til at tisse i bukserne. Det varmer kun et kort øjeblik.

Blandt andet på Fyn er politiet blevet ramt, så der har været en så dårlig stemning blandt politifolkene, at de i en periode har haft opsagt samarbejdsaftalen med politiledelsen. Ja, man har direkte krævet, at politidirektøren burde forlade sit job.

Politidirektøren har senest udtalt, at man på Fyn må forvente en yderligere reduktion af politistyrken over de næste tre år, blandt andet fordi der skal bygges en ny stor politistation. Men vi har ikke hørt samme politidirektør sige fra og råbe vagt i gevær: "Jeg mangler politifolk til at udføre opgaverne!"

Det er på høje tid, at politikerne udstikker klare retningslinjer til politiet om, hvilke opgaver man ønsker løst,

herunder om der skal være tilstrækkeligt politi i udkantsområderne, i provinsbyerne og på landet.

Politikerne råber op om mere synligt politi, men giver ikke tilstrækkelige økonomiske ressourcer til, at det kan lade sig gøre.

Politiledelsen siger ikke fra med ordene: NU KAN DET VÆRE NOK!

I stedet for forsøger politiledelsen at tilpasse sig noget, der rent ud sagt ikke kan lade sig gøre, hvilket medfører en dårlig politiservice til borgerne og et dårligt samarbejds-klima i politistyrken.

Politiet er blevet som Tordenskjolds soldater, der gav udseende af at være flere, end de egentlig var. Det er en helt uholdbar situation.

Der er i årenes løb blevet pålagt så mange nye opgaver, at det efterhånden er ved at være uoverskueligt.

Frode Fredegods tid er forbi. Vi må se i øjnene, at det er nødvendigt med mere politi, men heller ikke mere end, hvad der er nødvendigt. Til-liden mellem politi og borger skal genoprettes, så borgerne igen føler tryghed, og så arbejdsmiljøet forbedres. Kunne der vindes forståelse for det blandt politikerne og politiledelsen? ■

Af *pa. Carsten Brahms, Hundesektionen, Midt- og Vestjyllands Politi*

Har DF ændret holdning til politiet?

Hvad sker der for tiden med Dansk Folkeparti (DF)? Hvad har de gang i?

Gennem DF's godt 20-årige historie har der sjældent hersket tvivl om, hvor DF værdimæssigt var placeret. Det danske skal vi værne om og det, der måtte true vores dansk kulturelle værdier, skal vi tage hånd om. Ordentlighed er en dyd, og konsekvenserne ved kriminalitet skal være kontante og mærkbare. Samtidig har de politisk været vagthund, og begås der fejl, ikke mindst af regeringen, så skal man ikke være for fin til at indrømme dem – og rette dem.

Naturligt afledt af DF's dna har man som ansat i politiet aldrig været i tvivl om, at skulle man have nogen til at lytte på Christiansborg, så var DF et parti, for hvem det lå på sinde, at politiet havde ordentlige forhold. Om det gjaldt politi, ældresektor eller sundheds-væsen, så har DF altid været gode til at lytte til såvel folk på gulvet, som fagfolk og eksperter. Det har været rart at have DF's Peter Skaarup for enden af bordet i Folketingets Retsudvalg, når man i politiet ønskede forskellige emner taget op politisk.

Senest synes arbejdet med at få uddannet flere betjente også at have lagt DF på sinde.

Men undervejs i processen, med at få etableret en politiskole i Vestdanmark, er der pludselig sået grundigt tvivl om, hvorvidt DF's holdning til politiet stadig er den samme.

Som noget nyt så vi DF direkte modarbejde politi og politiansatte. Jeg havde aldrig forestillet mig at vi skulle opleve DF arbejde så indædt, vedholdende og stålsat på at få politiskolens ansatte og nye politielever anbragt i gamle, slidte bygninger, hvor man bliver tvunget til at gå på kompromis med indretningen af de mange specielle rum og faciliteter, som en politiskole stiller krav om. Man ville have forsvoret, at DF ville lægge sig i selen for at få bygget en ny skole med optimale forhold for de kommende mange nye betjente.

Tidsfaktoren var givetvis et argument i begyndelsen, for det handlede jo om at få betjente på gaden hurtigt. Men da regering, politiforbund, rigspoliti og eksterne eksperter anbefalede et nybyggeri, holdt DF på enestående facon op med at lytte til ALLE, der med rette kunne tænkes at vide noget om sagen.

Da det senest viste sig, at tidshorisonten med at ombygge og indrette eksisterende bygninger til politiskolens specielle behov er den samme som ved et nybyggeri, afviste DF beregningerne – med henvisning til sin egen "sunde fornuft". DF's evne til at lytte, erkende fejl og rette fejl synes med ét at være forduftet som dug for solen.

Nuvel, de fleste med bare en smule kendskab til politik og politiske sammenhænge ved jo – som også Peter Kofoed Poulsen vist flere gange, og med mest mulig alvor i stemme og ansigtsfolder har slået fast – at dette politiske slagsmål om politiskolen intet havde med noget så primitivt som partiformandens valgkreds at gøre. At Kristian Thulesen Dahl på ganske ucharmerende, selvisk og næsten barnlig vis skulle have tænkt på sig selv og sin egen valgkreds frem for politiet ville jo falde rigtig dårligt i tråd med DF's selvopfattelse... Så meget desto mere kan det undre, hvad der er sket med DF?

Alle er snart klar over alt det, som DF "har sagt hele vejen..." Men beregninger, tidshorisont og anbefalinger har ændret sig hen ad vejen. Hvorfor har DF ikke lyttet undervejs? Hvorfor har politiet og politiets ansatte ikke DF's opbakning mere? Hvorfor skal de fremtidige politielever i vest uddannes i gamle udtjente bygninger med kompromisfyldt indretning?

Er dette, hvad politiet kan forvente fra Dansk Folkeparti fremadrettet? – eller skylder DF politiet en undskyldning? ■

VÆRD AT VIDE

VI GRATULERER

25 ÅRS JUBILÆUM

1. MAJ 2017

Pa. Claus Thomhav,
Københavns Politi
Pa. Jens Bjerre Tange,
Nordjyllands Politi

8. MAJ 2017

Pa. Jesper Kisby Christensen,
Den Centrale anklagemyndighed

16. MAJ 2017

Ktfm./T Pia Bundgaard Bihl,
Fyns Politi

12. JUNI 2017

Pa. Franz Frandsen,
Københavns Politi

40 ÅRS JUBILÆUM

1. MAJ 2017

Pa. Hanne Kongsbak,
Københavns Politi
Kons./T Ib Søndrup Andersen,
Københavns Politi
Pa. Ole Vinther Hansen,
Københavns Politi
Pa. Per John Hagmann,
Københavns Politi
Ktfm./T Bodil Marie Voigt
Andersen, Nordsjællands Politi
Ka. Børge Egegaard Jensen,
Nordsjællands Politi
Ka. Sonny Due,
Nordsjællands Politi
Pa. Susan Vangsgaard Larsen,
Nordsjællands Politi
Spkons./T Henrik Arne Mai,
Rigspolitiet
Pa. Michael Friisholm, Rigspolitiet
Ka. Palle Glerup Nielsen,
Rigspolitiet
Pa. Søren Helge Arleth Nielsen,
Rigspolitiet
Pa. Michael Qvist Frederiksen,
Syd- og Sønderjyllands Politi
Pa. Hugo Finn Larsen,
Sydsjællands og
Lolland-Falsters Politi

Pa. Erik Jensen,
Sydøstjyllands Politi
Pa. Jan Erik Hamann,
Sydøstjyllands Politi
Pa. Søren Clausen,
Sydøstjyllands Politi
Pa. Evan Christensen,
Østjyllands Politi
Pa. Jes Waldstrøm,
Østjyllands Politi

13. MAJ 2017

Pk. Carsten Mogensen, Fyns Politi

14. MAJ 2017

Pa. Per Bille Johansen,
Københavns Politi
Spkons./T Finn Halkjær Würtz,
Københavns Vestegns Politi

15. MAJ 2017

Pa. Finn Hagh,
Midt- og Vestjyllands Politi

16. MAJ 2017

Pk. Henning Larsen,
Midt- og Vestsjællands Politi

25. MAJ 2017

Pk. Hans Christian Tonnesen,
Københavns Vestegns Politi

1. JUNI 2017

Pa. Torben Krog Jensen,
Københavns Politi
Pa. Hans Fredholm,
Midt- og Vestjyllands Politi

16. JUNI 2017

Ktfm./T Marianne Dlugatch
Tittussen, Sydsjællands og
Lolland-Falsters Politi

27. JUNI 2017

Ktfm./T Marianne Inge Madsen,
Midt- og Vestsjællands Politi

28. JUNI 2017

Vpi. Mikael Storgaard,
Københavns Vestegns Politi

25 ÅRS JUBILÆUM

Statsjubilæum er tidligere afholdt

1. MAJ 2017

Ktfm./T Heidi Gaardsdal,
Midt- og Vestjyllands Politi

4. MAJ 2017

Seniorankl. Frank Terp Kjølhede,
Nordsjællands Politi

40 ÅRS JUBILÆUM

Statsjubilæum er tidligere afholdt

1. MAJ 2017

Pa. Ruben Due Pedersen,
Bornholms Politi
Spkons./T Poul E. Lehmann
Thomsen, Nordsjællands Politi
Pa. Gert Remme, Rigspolitiet
Spkons./T Søren Bertram
Thomsen, Syd- og Sønderjyllands
Politi
Pa. Flemming Kristoffersen,
Sydøstjyllands Politi

1. JUNI 2017

Pa. Tommy Hjorth Olsen,
Midt- og Vestsjællands Politi

**Ved en fejltagelse bragte vi
en forkert Popermo- samt
Lån & Spar-annonce
i seneste blad.
DANSK POLITI beklager.**

Regulering af pensionen 1. april 2017

- Din indflydelse på din pension foregår via PL og – CO10 og forhandles via forhandlingsfællesskabet CFU (se redegørelsen i Dansk Politi nr. 1/2017).
- Denne aftaleperiode startede den 1. april 2015 og udløber den 31. marts 2018. Det betyder, at der senere i indeværende år udtages aftalekrav, som skal forhandles med finansministeren i starten af året 2018.
- Derefter kan der indgås en ny aftale med virkning fra den 1. april 2018.
- Ingen kan med sikkerhed udtale sig om længden på den nye aftaleperiode.
- Det er vigtigt for os pensionister, "at procentreguleringen af vore pensioner fastsættes til den del af en given lønramme, der afsættes til egentlige lønformål."
- Reguleringsordningen og privatlønsværet kan ikke udmøntes samtidig.
- Pr. 1. april er der aftalt en generel stigning på 1,0 % og det er nu beregnet (se evt. FTF's hjemmeside), at reguleringsordningen udmønter 0,22 %. En samlet stigning i løn og pensioner på 1,22 % pr. 1. april 2017.
- Der er aftalt en generel stigning i løn og pensioner pr. 1. december 2017 på 1,5 %.

Læs hele artiklen på foreningens hjemmeside:
www.politipensionisterne.dk

POLITIPENSIONISTERNES LANDSFORENING
"Den naturlige fortsættelse af fagforening,
når du bliver pensioneret"
Årligt kontingent er 180,00 kr.
(fradragsberettiget)

POLITIETS SENIORKLUB - KØBENHAVN

Arrangerer SKOVTUR
onsdag den 17. maj 2017
med møde kl. 11.30 i Søndermarken lige over
for Frederiksberg Slot.

Vi skal ned i Cisternerne og se udstillingen
af den japanske stjernearkitekt Hiroshi
Sambuichi – og senere have frokost kl. 13.15 i
Bjælkehuset.

Deltagerpris:
200,00 kr. for medlemmer og 350,00 kr.
for ikke-medlemmer.

Tilmelding kan ske til kassereren Hans Flügge
på tlf. 4252 7415 eller helst på mail: flygge@gmail.com – med efterfølgende indbetaling på
foreningens konto i Danske bank: reg.nr. 1551,
konto nr. 2714655 med angivelse af navn og
"skovtur"
– dog senest den 3. maj.

P.k.v
Leif Christensen, sekretær

Følg os på Facebook og Twitter

Vil du være opdateret på, hvad der sker i
politiet, og hvad andre medier skriver om
din arbejdsplads?

Så følg **DANSK POLITI** på Facebook og
Twitter, hvor vi løbende samler op på emner
med politifaglig relevans.

Facebook: Fagbladet Dansk Politi
Twitter: @danskpoliti

Du kender os godt!

Bedre forsikringer, bedre priser...

Forsikring. For de udvalgte

Popermo Forsikring GS
C.F. Tietgens Boulevard 38
5220 Odense SØ

Telefon 66 12 94 48
popermo.dk
CVR 61 67 23 11

**BØRNS
VILKÅR**

Popermo støtter
Børns Vilkårs bisidderordning

The screenshot shows the website 'DANSK POLITI' with a navigation bar at the top. The main content area features several articles with large images and headlines. The first article is titled 'Er svensk politi på vej mod kadetordning?' and includes a 'LÆS MERE' button. Below it are more articles, including one about 'POLITIFORSKNING' and another about 'DET SKRIVER UDENLANSKE POLITIBLADE'. A sidebar on the right contains social media feeds and a 'Fik du også læst:' section at the bottom. The overall design is clean and modern, with a focus on visual storytelling through images.

NYT DIGITALT LOOK TIL DANSK-POLITI.DK

Fagbladet **DANSK POLITI** er mere end bare et trykt magasin. Det er et digitalt univers, som fremover vil satse stadig mere på daglig nyhedsproduktion og relevante historier om politifaget fra ind- og udland.

Der er nemlig behov for kritisk fokus på politifaget, udviklingen og samfundets omgang med politiet. Et fokus som rækker ud over andre mediers breaking news, og har faget og politirollen som udgangspunkt.

Derfor skifter dansk-politi.dk også udseende i slutningen af april, så det læner sig mere op ad den trykte udgave.

DANSK POLITI vil fortsat udkomme seks gange årligt i trykt form, men vil fremover også fylde mere i den dagligdags dækning på digitale og sociale medier.

Vil glæder os til at se jer på www.dansk-politi.dk